

คู่มือ

การดำเนินงานระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน

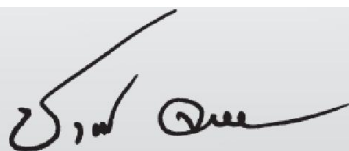

เทศบาลตำบลโนนสมบูรณ์
อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา

คำนำ

พระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๓๓ วรรคสอง ที่บัญญัติไว้ว่าเพื่อส่งเสริมการมีบทบาทตามความพร้อม และความจำเป็นของประชาชนในท้องถิ่น ให้คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน (กพฉ.) สนับสนุนและประสานองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่โดยอาจได้รับการอุดหนุนจากกองทุน และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๑๖ (๑๙) กำหนดให้เทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง เรื่อง การสาธารณสุขการอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล และมาตรา ๑๗ (๑๙) กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ในการจัดให้มีโรงพยาบาลจังหวัด การรักษาพยาบาล การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ ดังนั้นองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการได้ ทั้งการรักษาพยาบาลผู้ป่วยฉุกเฉิน ไม่ว่าจะเป็นการรักษาในสถานพยาบาลหรือนอกสถานพยาบาล

สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติได้ประกาศหลักเกณฑ์การดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ.๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๓ เพื่อให้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นผู้ดำเนินงานและบริหารจัดการการแพทย์ฉุกเฉินระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ การจัดพิมพ์หนังสือการดำเนินงานระบบการแพทย์ฉุกเฉินใน้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงมีความสำคัญที่ใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานการแพทย์ฉุกเฉินของ้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะทำให้ปฏิบัติงานการแพทย์ฉุกเฉินได้ตามมาตรฐาน และขยายพื้นที่ครอบคลุมการให้บริการประชาชนมากขึ้น ขอขอบคุณคณะทำงานจัดทำคู่มือจัดระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ นายแพทย์วิทยา ชาติบัญชาชัย นายแพทย์สมชาย กาญจนสุต และทุกท่านที่มีส่วนร่วมในการจัดทำหนังสือการดำเนินงานระบบการแพทย์ฉุกเฉินใน้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(นายแพทย์ชาติรี เจริญชีวะกุล)

เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

สารบัญ

หน้า

บทที่ ๑ บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของระบบการแพทย์ฉุกเฉินกับการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๑
๑.๒ การปฏิบัติของผู้เกี่ยวข้องในระบบการแพทย์ฉุกเฉิน	๒

บทที่ ๒ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระบบการแพทย์ฉุกเฉิน

๒.๑ อำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับการแพทย์ฉุกเฉิน ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	๒
๒.๒ บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดำเนินการทางการแพทย์ฉุกเฉิน	๓

บทที่ ๓ หลักเกณฑ์และแนวทางการดำเนินงานระบบการแพทย์ฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓.๑ มาตรฐานและหลักเกณฑ์เกี่ยวกับระบบการแพทย์ฉุกเฉิน	๖
๓.๑.๑ มาตรฐานด้านผู้ปฏิบัติการ	
๓.๑.๒ มาตรฐานด้านอุปกรณ์	
๓.๑.๓ มาตรฐานด้านการแต่งกาย การแสดงเครื่องหมายและตราสัญลักษณ์	
๓.๑.๔ แนวทางการจัดเตรียมชุดปฏิบัติการฉุกเฉิน	
๓.๑.๕ มาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉิน	
๓.๒ แนวทางการจ่ายเงินเพื่ออุดหนุนหรือชดเชยการปฏิบัติฉุกเฉิน	๒๔
๓.๒.๑ แนวทางการจ่ายเงินเพื่ออุดหนุนหรือชดเชยการปฏิบัติการฉุกเฉินทางบก	
๓.๒.๒ แนวทางการจ่ายเงินเพื่ออุดหนุนหรือชดเชยการปฏิบัติการฉุกเฉินทางน้ำ	
๓.๒.๓ แนวทางการจ่ายเงินเพื่ออุดหนุนหรือชดเชยการปฏิบัติการฉุกเฉินด้วยอากาศยาน	
๓.๓ แนวทางการขออนุญาตใช้ไฟสัญญาณวับวาบและเสียงสัญญาณ	

บทที่ ๔ การดำเนินการและการบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๔.๑ แนวทางขั้นตอนการจัดตั้งชุดปฏิบัติการฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๙
๔.๒ การจัดโครงสร้างและการบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินของเทศบาลตำบลโนนสมบูรณ์	๓๑
๔.๓ การขึ้นทะเบียนชุดปฏิบัติการฉุกเฉิน	๓๑
๔.๔ ค่าตอบแทนและสวัสดิการ	๓๓
๔.๕ การติดต่อสื่อสาร	๓๕
๔.๖ การเบิกค่าชดเชยปฏิบัติการฉุกเฉิน	๓๗
๔.๗ การประชาสัมพันธ์ระบบการแพทย์ฉุกเฉิน	๓๗

แนวทางการดำเนินงานระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินของเทศบาลตำบลโนนสมบูรณ์
อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา

บทที่ ๑ บทนำ

๑.๑ ความเป็นมา และความสำคัญของการดำเนินงานระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินของเทศบาลตำบลโนนสมบูรณ์

เพื่อให้บรรลุตามเจตนารมณ์ของกฎหมายและเพื่อเกิดการพัฒนากระบวนการแพทย์ฉุกเฉินอย่างเป็นระบบคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน (กพฉ.) ได้มีมติให้จัดทำแผนหลักการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ปี ๒๕๕๓-๒๕๕๕ ขึ้นเพื่อเป็นกรอบแนวทางในการดำเนินการพัฒนาให้สอดคล้อง และครอบคลุมสาระสำคัญของการแพทย์ฉุกเฉินตามนโยบายแห่งพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งคณะรัฐมนตรีมีมติในการประชุมเมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๓ อนุมัติแผนหลักการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ปี ๒๕๕๓-๒๕๕๕ และเห็นชอบให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องถือปฏิบัติ และให้จัดทำแผนปฏิบัติการและงบประมาณรองรับแผนดังกล่าวไว้ในแผนปฏิบัติราชการประจำปีของหน่วยปฏิบัติการแพทย์ระดับพื้นฐาน เทศบาลตำบลโนนสมบูรณ์

ในการดำเนินงานระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินของเทศบาลตำบลโนนสมบูรณ์ มีหลักสำคัญในการพัฒนางานจำเป็นต้องมีการพัฒนาและปรับปรุงระบบให้ครอบคลุมทุกมิติ ทั้งด้านการป้องกันการเจ็บป่วยฉุกเฉินให้เกิดขึ้นน้อยที่สุด ทั้งในภาวะปกติและภัยพิบัติ เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการที่ได้มาตรฐานและมีประสิทธิภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม เพื่อบรรลุเป้าประสงค์หลักที่สำคัญ ๒ ประการ คือ

๑. การป้องกันให้การเจ็บป่วยฉุกเฉินเกิดขึ้นน้อยที่สุด

๒. การจัดการให้ผู้ป่วยฉุกเฉินได้รับการปฏิบัติการฉุกเฉินที่ได้มาตรฐานจนพ้นภาวะฉุกเฉินหรือได้รับการบำบัดรักษาเฉพาะอย่างทันทั่วทั้งที่

โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

๑. เพื่อสร้างและจัดการความรู้รวมทั้งพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศ เพื่อบริการตัดสินใจเชิงนโยบาย การบริหารจัดการและการปฏิบัติการที่เหมาะสม

๒. เพื่อพัฒนาระบบการเงินการคลังด้านการแพทย์ฉุกเฉิน ที่มีงบประมาณเพียงพอและยั่งยืนโดยมีกลไกการจ่ายเงิน และการบริหารจัดการกองทุนที่มีประสิทธิภาพ

๓. เพื่อสนับสนุนการพัฒนาระบบการป้องกันการเจ็บป่วยฉุกเฉิน

๔. เพื่อพัฒนาความสามารถของประชาชนในการร้องขอและช่วยเหลือผู้ป่วยฉุกเฉินเบื้องต้นได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

๕. เพื่อพัฒนาระบบปฏิบัติการฉุกเฉินนอกโรงพยาบาล ให้ครอบคลุมและทั่วถึง โดยให้ผู้ป่วยฉุกเฉินได้รับปฏิบัติการฉุกเฉินที่ได้มาตรฐาน จนถึงได้รับการบำบัดรักษาเฉพาะทันทั่วทั้งที่ อย่างทั่วถึง

๖. เพื่อพัฒนาระบบปฏิบัติการฉุกเฉินของโรงพยาบาลต่างๆ โดยเฉพาะห้องฉุกเฉินให้ได้มาตรฐานมีคุณภาพและประสิทธิภาพ โดยมีบุคลากรที่มีความรู้ ทักษะ และเจตคติ ตลอดจนมีความชำนาญและประสบการณ์อยู่ให้บริการประจำตลอดเวลา

๗. เพื่อพัฒนาระบบการแพทย์ฉุกเฉินให้พร้อมช่วยเหลือดูแลและรักษาพยาบาลผู้ป่วยฉุกเฉินในภาวะภัยพิบัติได้อย่างประสานสอดคล้องกับการจัดการภัยพิบัติโดยรวม

๘. เพื่อส่งเสริมศักยภาพของบุคลากรและองค์กรที่เกี่ยวข้องให้ระบบการแพทย์ฉุกเฉินเข้มแข็งและยั่งยืน

๙. เพื่อส่งเสริมการมีบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรภาคีเครือข่ายอื่นในระบบการแพทย์ฉุกเฉินให้เข้มแข็งและยั่งยืน

/๑๐.เพื่อพัฒนา...

๑๐. เพื่อพัฒนาโครงสร้าง กลไกการจัดการและการอภิบาลระบบการแพทย์ฉุกเฉินในทุก
ระดับให้มีประสิทธิภาพ

๑.๒ การปฏิบัติของผู้เกี่ยวข้องในระบบการแพทย์ฉุกเฉิน

๑.๒.๑. ผู้รับบริการ

ประชาชนทุกคนที่อยู่ในสภาวะบาดเจ็บหรือเจ็บป่วยฉุกเฉิน ซึ่งหากมิได้รับการรักษาพยาบาล
อย่างทันท่วงทีแล้วอาจเกิดอันตรายต่อชีวิตหรือการทำงานของระบบอวัยวะสำคัญที่จำเป็นต่อสุขภาพและการ
ดำรงชีวิตโดยผู้รับบริการขอรับบริการการแพทย์ฉุกเฉินได้ด้วยการใช้โทรศัพท์หมายเลข ๑๖๖๙ หรือหมายเลข
อื่นๆในแต่ละท้องถิ่นที่กำหนดไปยังศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการจังหวัด (หรืออาจเป็นผู้พบเหตุโทรแจ้ง หรือจาก
การประสานงานผ่านหมายเลขฉุกเฉินอื่น เช่น ๑๙๑๑, ๑๙๙๙, ๑๖๔๖, ๑๕๕๔ เป็นต้น หรือโดยวิทยุสื่อสาร)

๑.๒.๒. ผู้ปฏิบัติการ

ผู้ปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการการแพทย์ฉุกเฉิน ในการช่วยเหลือผู้รับบริการ ได้แก่
ชุดปฏิบัติการฉุกเฉินสังกัดหน่วยปฏิบัติการที่ปฏิบัติการฉุกเฉินระดับพื้นฐานของเทศบาลตำบลโนนสมบูรณ์

บทที่ ๒ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในระบบการแพทย์ฉุกเฉิน

๒.๑ อำนาจหน้าที่ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นกับการแพทย์ฉุกเฉิน ตามกฎหมายที่ เกี่ยวข้อง

องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะให้เป็นไปอย่าง
ทั่วถึงสอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น ด้วยอาศัยอำนาจ
หน้าที่ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๕๐ มาตรา ๒๘๑ ที่รัฐต้องให้ความสำคัญเป็นอิสระแก่องค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของของประชาชนในท้องถิ่น และ
ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำบริการสาธารณะ และมีส่วนร่วมในการ
ตัดสินใจแก้ไขกฎหมายขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ที่สนับสนุนหรือกำหนดให้การแพทย์ฉุกเฉิน เป็น
ภารกิจและอำนาจหน้าที่ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น มีดังนี้

๑) พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๑๖ (๑๙) กำหนดให้เทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจ
และหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง เรื่อง การ
สาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล และมาตรา ๑๗ (๑๙) กำหนดให้องค์การบริหารส่วน
จังหวัดมีอำนาจหน้าที่ในการจัดให้มีโรงพยาบาลจังหวัด การรักษาพยาบาล การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ
ดังนั้น องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จึงสามารถทำการรักษาพยาบาลผู้ป่วยฉุกเฉินได้ ไม่ว่าจะเป็นใน
สถานพยาบาลหรือนอกสถานพยาบาล

๒) พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๙๖ มาตรา ๕๐ (๙) กำหนดให้เทศบาลตำบล มีหน้าที่
ต้องทำหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่เทศบาล, มาตรา ๕๑ (๖) กำหนดให้เทศบาลตำบล อาจ
จัดทำกิจการใดๆในเขตเทศบาล ให้มีและบำรุงรักษาที่ทำการพิทักษ์และรักษาคนไข้ เป็นหน้าที่ของเทศบาล

๓) พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ.๒๕๕๐ มาตรา ๒๐ กำหนดให้
องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่มีหน้าที่ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในเขตท้องถิ่นของตน โดยมี
ผู้บริหารท้องถิ่นขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่นั้นเป็นผู้รับผิดชอบในฐานะผู้อำนวยการท้องถิ่น และ
มีหน้าที่ช่วยเหลือผู้อำนวยการจังหวัดและผู้อำนวยการอำเภอตามที่ได้รับมอบหมายในการปฏิบัติหน้าที่ของ
ผู้อำนวยการท้องถิ่นตามวรรคหนึ่งให้ผู้อำนวยการท้องถิ่นมีอำนาจสั่งการควบคุมและกำกับดูแลการปฏิบัติ

/หน้าที่.....

หน้าที่ของเจ้าพนักงานและอาสาสมัครให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ให้ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่นั้นเป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการท้องถิ่น รับผิดชอบและปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในเขตท้องถิ่นของตนและมีหน้าที่ช่วยเหลือผู้อำนวยการท้องถิ่นตามที่ได้รับมอบหมายพระราชบัญญัติ ดังกล่าว ได้ให้อำนาจหน้าที่แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในท้องถิ่น ซึ่งงานการแพทย์ฉุกเฉิน เป็นส่วนหนึ่งในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องดำเนินงานอยู่แล้ว จึงเป็นการสนับสนุนการทำงานร่วมกัน เพื่อพัฒนาท้องถิ่น และคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น

๔) พระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ.๒๕๕๑ เมื่อมีการตราพระราชบัญญัตินี้ ออกมาบังคับใช้ โดยในมาตรา ๓๓ วรรคสอง บัญญัติไว้ว่า "เพื่อส่งเสริมการมีบทบาทตามความพร้อม ความเหมาะสม และความจำเป็นของประชาชนในท้องถิ่น ให้ กพฉ. สนับสนุนและประสานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ โดยอาจได้รับการอุดหนุนจากกองทุน" ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ก็ต้องดำเนินการตามหน้าที่ด้านการรักษาพยาบาลผู้ป่วยฉุกเฉินและการแพทย์ฉุกเฉิน ตามแนวทางที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ.๒๕๕๑ และหลักเกณฑ์ที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้

๒.๒ บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดำเนินการทางการแพทย์ฉุกเฉิน

การดำเนินการทางการแพทย์ฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นภารกิจและอำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะและการรักษาพยาบาลที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการในการพัฒนาท้องถิ่นตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ กระทรวงสาธารณสุข และสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ได้สนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดำเนินงานการแพทย์ฉุกเฉิน โดยจัดตั้งชุดปฏิบัติการฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขึ้น และขึ้นทะเบียนตามระบบการแพทย์ฉุกเฉิน เพื่อมุ่งหวังที่จะให้ประชาชนทุกคนในพื้นที่ที่รับผิดชอบ ได้รับบริการเมื่อประสบอุบัติเหตุหรือเจ็บป่วยฉุกเฉินสามารถเข้าถึงสถานพยาบาลที่มีศักยภาพได้อย่างทั่วถึง แต่ยังไม่ครอบคลุมพื้นที่ในการให้บริการประชาชน และประสบปัญหาการเบิกจ่ายงบประมาณ รวมทั้งการบริหารจัดการไม่มีโรงพยาบาลหรือมีโรงพยาบาลที่ไม่ได้มาตรฐาน ขาดแคลนอุปกรณ์ทั้งนี้การพัฒนาชุดปฏิบัติการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ได้คุณภาพตามมาตรฐาน ต้องการการสนับสนุนในเชิงนโยบาย และแนวทางการปฏิบัติที่ชัดเจน

๒.๒.๑ บทบาทและหน้าที่การดำเนินการทางการแพทย์ฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ตามพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ.๒๕๕๑นับตั้งแต่มีการตราพระราชบัญญัตินี้ การแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ.๒๕๕๑ ขึ้น มีผลบังคับใช้ในวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๑ งานด้านการแพทย์ฉุกเฉิน ต้องเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ได้กำหนดให้มีคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน (กพฉ.) ขึ้น เพื่อกำหนดมาตรฐานหลักเกณฑ์ และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินตลอดจนกำหนดให้มีสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติขึ้นเป็นหน่วยรับผิดชอบการบริหารจัดการ การประสานระหว่างหน่วยงานเกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน และการส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามามีบทบาทในการบริหารจัดการ เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการปฏิบัติงานด้านการแพทย์ฉุกเฉินร่วมกัน อันจะทำให้ผู้ป่วยฉุกเฉินได้รับการคุ้มครองสิทธิในการเข้าถึงระบบการแพทย์ฉุกเฉินอย่างทั่วถึง เท่าเทียม มีคุณภาพมาตรฐานโดยได้รับการช่วยเหลือและรักษาพยาบาลที่มีประสิทธิภาพและทันต่อเหตุการณ์มากขึ้น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ถูกกำหนดบทบาทและหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๓๓ วรรคสอง ที่บัญญัติไว้ว่า เพื่อส่งเสริมการมีบทบาทตามความพร้อม ความเหมาะสมและความจำเป็นของประชาชนในท้องถิ่น ให้คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน สนับสนุนและประสาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่โดยอาจได้รับการอุดหนุนจากกองทุน ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา มีหน้าที่จัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนและดำเนินกิจการที่พัฒนาท้องถิ่นตามบทบาทและหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด "การแพทย์ฉุกเฉิน" เป็นหนึ่งในระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชน ได้ถูกกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ.๒๕๕๑ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินงานและบริหารจัดการการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในฐานะหน่วยปฏิบัติการ ในการดำเนินการปฏิบัติการฉุกเฉิน ให้เป็นไปตาม มาตรา ๒๙ ที่คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน กำหนด ดังนี้

(๑) ประเภท ระดับ อำนาจหน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบ หรือข้อจำกัดของผู้ปฏิบัติการ หน่วยปฏิบัติการ และสถานพยาบาล

(๒) หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ปฏิบัติการ หน่วยปฏิบัติการ และสถานพยาบาล

(๓) มาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉิน

(๔) หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการประสานงานและการรายงานของหน่วยปฏิบัติการและสถานพยาบาลในการปฏิบัติการฉุกเฉิน รวมทั้งความพร้อมเกี่ยวกับบุคลากร พาหนะ สถานที่ และอุปกรณ์ในการปฏิบัติการฉุกเฉินและการรับผู้ป่วยฉุกเฉิน

หน่วยปฏิบัติการซึ่งปฏิบัติการฉุกเฉินตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และมาตรฐาน ที่ กพฉ.กำหนดตามวรรคหนึ่ง อาจได้รับการรับรองมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉินหรือมีสิทธิได้รับการสนับสนุนด้านการเงินจากกองทุน

ในกรณีที่หน่วยปฏิบัติการใดไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และมาตรฐาน ที่ กพฉ.กำหนดตามวรรคหนึ่ง กพฉ. อาจสั่งไม่รับรองมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉินหรือสั่งจำกัดสิทธิขอบเขตความรับผิดชอบในการปฏิบัติการฉุกเฉินตาม (๑) หรือจะสั่งงดการสนับสนุนด้านการเงินก็ได้

๒.๒.๒ หลักเกณฑ์ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่

พระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๓ วรรคสอง คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน ได้กำหนดหลักเกณฑ์ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ ตามประกาศสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การสนับสนุนการดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๓ เพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

๑) นิยามศัพท์ตามประกาศ

"องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น" หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบอื่น ที่กฎหมายกำหนด

"ระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่" หมายถึง ระบบการแพทย์ฉุกเฉินที่ดำเนินงานและบริหารจัดการโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

/๒) วัตถุประสงค์....

๒) วัตถุประสงค์ระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่

๒.๑) เพื่อจัดระบบการแพทย์ฉุกเฉินให้ประชาชน ได้เข้าถึงระบบการแพทย์ฉุกเฉินอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ

๒.๒) เพื่อการบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ ทั้งในภาวะปกติและ สาธารณภัยหรือภัยพิบัติ รวมถึงการดำเนินงานเชื่อมโยงกับเครือข่ายต่างๆ ในระบบการแพทย์ฉุกเฉิน และการกู้ภัย

๒.๓) เพื่อพัฒนาระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ โดยการมีส่วนร่วมของประชาชนหรือองค์กรภาคีอื่น

๓) การดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่สามารถดำเนินการได้ ดังนี้

๓.๑) การสร้างความรู้ ความเข้าใจ และประชาสัมพันธ์ ระบบการแพทย์ฉุกเฉินแก่ประชาชน

๓.๒) ส่งเสริมการป้องกันการเจ็บป่วยฉุกเฉิน

๓.๓) การเฝ้าระวังเหตุและการแจ้งเหตุ เช่น โทร ๑๖๖๙ หรือระบบการสื่อสารอื่น

๓.๔) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพผู้ปฏิบัติงานในชุมชนหรือพื้นที่

๓.๕) การศึกษา ค้นคว้า วิจัย ฝึกอบรมแก่บุคลากร หน่วยงาน หรือประชาชน

๓.๖) ส่งเสริมและพัฒนาระบบการสื่อสาร เพื่อสนับสนุนการแพทย์ฉุกเฉิน

๓.๗) การประเมิน การจัดการ และการบำบัดรักษาผู้ป่วยฉุกเฉิน

๓.๘) การปฏิบัติการฉุกเฉิน โดยจัดชุดปฏิบัติการ ร่วมหรือสนับสนุนการดำเนินงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น หรือมอบให้หน่วยงาน มูลนิธิ องค์กรการกุศล หรือองค์กรเอกชน เป็นหน่วยปฏิบัติการ จัดชุดปฏิบัติการดำเนินการเพื่อปฏิบัติการฉุกเฉิน ภายใต้การส่งเสริม สนับสนุน และดูแลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น โดยต้องมีผู้ปฏิบัติการ พาหนะฉุกเฉิน และอุปกรณ์ตามมาตรฐาน ที่คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินกำหนด พร้อมทั้งขึ้นทะเบียนและให้บริการได้ตลอด ๒๔ ชั่วโมง ออกปฏิบัติการฉุกเฉินตามที่ได้รับแจ้งจากศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการ รวมทั้งสนับสนุนเครือข่ายระหว่างพื้นที่ ทั้งในภาวะปกติและสาธารณภัยหรือภัยพิบัติ

๓.๙) เพื่อให้การดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ เป็นไปตามภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ดำเนินงาน บริหารจัดการ และการเงินการคลังเป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น หรืออาจดำเนินงานและบริหารจัดการในรูปแบบอื่นๆ ตามที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเห็นเหมาะสมกับท้องถิ่น เช่น การนำร่องเพื่อพัฒนาระบบการแพทย์ฉุกเฉิน โดยจัดตั้งชมรมอาสาสมัครกู้ชีพตำบล หรือบูรณาการกับกองทุนหลักประกันสุขภาพท้องถิ่น ทั้งนี้โดยแยกบัญชีรับจ่าย หรือจัดตั้งกองทุนการแพทย์ฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นต้น

๓.๑๐) ภารกิจอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินหรือสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ กำหนด

๔) การสนับสนุนการดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่โดยมีการสนับสนุน อุดหนุน และคำขอชดเชยการดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ ให้เป็นไปตามที่สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ กำหนด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ต้องการรับการสนับสนุน อุดหนุนหรือคำขอชดเชย ต้องการดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉิน ตามมาตรฐาน หลักเกณฑ์ แนวทาง และคู่มือ ที่คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินหรือสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ประกาศกำหนด

/ในกรณีที่ยังมิได้.....

ในกรณีที่ยังมิได้มีการประกาศกำหนด ให้การดำเนินการและการบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินไปตามมาตรฐาน หลักเกณฑ์ แนวทางหรือคู่มือที่ใช้อยู่เดิมไปพลางก่อน และในกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งใดมีเหตุผลและความจำเป็นไม่อาจดำเนินการและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินตามมาตรฐาน หลักเกณฑ์ แนวทาง หรือคู่มือ อาจขอผ่อนผันต่อสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติหรือหน่วยงานที่สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินมอบหมาย เมื่อได้รับการผ่อนผันแล้ว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีสิทธิได้รับการสนับสนุน อุดหนุนหรือค่าชดเชย

บทที่ ๓. หลักเกณฑ์และแนวทางการดำเนินงานระบบการแพทย์ฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓.๑ มาตรฐานและหลักเกณฑ์เกี่ยวกับระบบการแพทย์ฉุกเฉิน

๓.๑.๑ มาตรฐานด้านผู้ปฏิบัติการ

"ผู้ปฏิบัติการ" หมายความว่าบุคคลซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉิน ตามที่คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินกำหนด ให้รวมหมายถึง บุคคลใดที่ปฏิบัติการฉุกเฉินนับตั้งแต่บุคคลผู้พบเห็นเหตุการณ์ผู้ช่วยเหลือ ตลอดจนผู้ประกอบการวิชาชีพด้านการแพทย์และสาธารณสุข ที่เกี่ยวข้องกับผู้ป่วยฉุกเฉิน

โดยจำแนก ประเภท ระดับ ผู้ปฏิบัติการ ตามมาตรา ๒๙ (๑) พรบ.การแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑(ตามมติการประชุมคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน ครั้งที่ ๑๒๕๕๓ วันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๒) ตามขอบเขตความสามารถในการปฏิบัติการฉุกเฉิน และลักษณะการปฏิบัติการ ได้ดังนี้

ก. ผู้ปฏิบัติการที่ปฏิบัติการฉุกเฉินกับผู้ป่วยฉุกเฉินโดยตรงและอยู่ในชุดปฏิบัติการในการปฏิบัติการฉุกเฉินนอกสถานพยาบาล ตั้งแต่การดูแล ช่วยเหลือ ณ จุดเกิดเหตุระหว่างการลำเลียงขนส่งผู้เจ็บป่วยฉุกเฉิน จนกระทั่งถึงสถานพยาบาล ผู้ปฏิบัติการกลุ่มนี้ จำเป็นต้องปฏิบัติการเพื่อให้ผู้ป่วยฉุกเฉินได้รับบริการให้เป็นไปอย่างถูกต้อง เพื่อลดการสูญเสียชีวิต อวัยวะหรือการเกิดความบกพร่องในการทำงานของอวัยวะสำคัญ รวมทั้งไม่ทำให้การบาดเจ็บหรืออาการป่วยรุนแรงขึ้นโดยไม่สมควรโดยผู้ปฏิบัติการกลุ่มนี้ทำหน้าที่ ประเมิน ตระจวินิจฉัย และบำบัดรักษาพยาบาลผู้ป่วยฉุกเฉินโดยตรง ทำงานร่วมกันในชุดปฏิบัติการโดยผู้ปฏิบัติการจะต้องมีมาตรฐานขั้นต่ำและหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติการฉุกเฉินในแต่ละประเภท ดังนี้

ประเภท	บทบาท	การศึกษา/อบรม	ขอบเขตความสามารถในการปฏิบัติการฉุกเฉิน
1.ผู้ขับพาหนะฉุกเฉิน (Ambulance Vehicle Driver)	ทำหน้าที่เป็นลูกทีมในการปฏิบัติการฉุกเฉินในชุดปฏิบัติการฉุกเฉินเบื้องต้น ชุดปฏิบัติการฉุกเฉินระดับต้น ระดับกลาง และระดับสูง	ต้องผ่านการฝึกอบรม 1. หลักสูตรผู้ขับพาหนะฉุกเฉิน (Ambulance Vehicle Driver Curriculum)	1. สามารถขับและจอดรถพยาบาลฉุกเฉินในสถานการณ์ต่างๆ ได้ถูกต้องและปลอดภัย สามารถตรวจสภาพและบำรุงรักษารถพยาบาลฉุกเฉินได้

/ประเภท....

ประเภท	บทบาท	การศึกษา/อบรม	ขอบเขตความสามารถในการปฏิบัติการฉุกเฉิน
		2.หลักสูตรผู้ปฏิบัติการฉุกเฉินเบื้องต้น (First Responder Curriculum) จากแหล่งฝึกอบรมที่คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินให้การรับรอง	2.สามารถแจ้งเหตุขอความช่วยเหลือ ประเมินสถานการณ์และสภาพผู้เจ็บป่วยฉุกเฉิน ประชุมพยาบาล จัดการทางเดินหายใจ ช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐาน ห้ามเลือด สามารถยึดตรึง ช่วยคลอดฉุกเฉิน และเคลื่อนย้ายผู้เจ็บป่วยฉุกเฉินโดยใช้และไม่ใช้อุปกรณ์ รวมถึงสามารถทำ คัดแยกขั้นต้น Primary Triage (Triage sieve) เมื่อเกิดภัยพิบัติได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ตามสมรรถนะ (Competency) ที่กำหนดโดยคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน
2.ผู้ปฏิบัติการฉุกเฉินเบื้องต้น (First Responder : FR)	1. ทำหน้าที่เป็นหัวหน้าชุด/ลูกทีม ในกรณีที่ชุดปฏิบัติการฉุกเฉินเบื้องต้น มีผู้ปฏิบัติการฉุกเฉินเบื้องต้นมากกว่า 1 คนให้ผู้ที่มีอาวุโสหรือประสบการณ์มากกว่า ทำหน้าที่เป็นหัวหน้าชุด 2. เป็น ลูก ทีม ในชุดปฏิบัติการฉุกเฉินระดับต้น ระดับกลาง และระดับสูง	ต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ปฏิบัติการฉุกเฉินเบื้องต้น (First Responder Curriculum) จากแหล่งฝึกอบรมที่ คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินให้การรับรอง	ต้องมีความสามารถในการปฏิบัติการฉุกเฉิน แจ้งเหตุ ขอความช่วยเหลือ ประเมินสถานการณ์และสภาพผู้เจ็บป่วยฉุกเฉิน ประชุมพยาบาล จัดการทางเดินหายใจ ช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐานห้ามเลือด การยึดตรึง การช่วยคลอดฉุกเฉิน และเคลื่อนย้ายผู้ป่วยฉุกเฉินโดยใช้และไม่ใช้อุปกรณ์ และการคัดแยกขั้นต้น Primary Triage (Triage sieve) เมื่อเกิดภัยพิบัติได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ตามสมรรถนะ (Competency) ที่กำหนดโดยคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน

ประเภท	บทบาท	การศึกษา/อบรม	ขอบเขตความสามารถในการปฏิบัติการฉุกเฉิน
3.เวชกรฉุกเฉินระดับต้น (Emergency Medical Technician-Basic : EMT-B)	1. ทำหน้าที่เป็นหัวหน้าชุด/ลูกทีม ในชุดปฏิบัติการฉุกเฉินระดับต้น ในกรณีที่ชุดปฏิบัติการฉุกเฉินระดับต้นมีเวชกรฉุกเฉินระดับต้นมากกว่า 1 คนให้เวชกรฉุกเฉินระดับต้นที่มีอาวุโสหรือประสบการณ์มากกว่าทำหน้าที่เป็นหัวหน้าชุด 2. เป็นลูกทีมในชุดปฏิบัติการการฉุกเฉินระดับกลางและระดับสูง	ต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรเวชกรฉุกเฉินระดับต้น (Emergency Medical Technician Basic Curriculum) จากแหล่งฝึกอบรมที่คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินให้การรับรอง	มีความสามารถในการปฏิบัติการฉุกเฉินโดยสามารถแจ้งเหตุขอความช่วยเหลือ ประเมินสถานการณ์และสภาพผู้เจ็บป่วยฉุกเฉิน ประเมินพยาบาลจัดการทางเดินหายใจ โดยใช้ Oral airway ได้ ช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐานด้วย AED ใช้อุปกรณ์การตรวจพิเศษได้ ห้ามเลือด สามารถยึดคดรีง ช่วยคลอชฉุกเฉิน และเคลื่อนย้ายผู้เจ็บป่วยฉุกเฉินโดยใช้และไม่ใช้อุปกรณ์ เช่น การใช้ Spinal immobilization การทำ Heimlich maneuver และการคัดแยกขั้นต้น Primary Triage (Triage sieve) เมื่อเกิดภัยพิบัติได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ตามสมรรถนะ (Competency) ที่กำหนดโดยคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน

ข. ผู้ปฏิบัติการอื่นๆ ที่ คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินกำหนด

ในการปฏิบัติการฉุกเฉินนอกและในสถานพยาบาล ผู้ปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ที่มีส่วนสำคัญในการแจ้งเหตุ และช่วยเหลือเบื้องต้นหรือ ปฏิบัติการอื่นใดที่จะทำให้การช่วยเหลือผู้ป่วยฉุกเฉินเป็นไปโดยสะดวก รวดเร็ว ถูกต้อง ลดการการสูญเสียชีวิต อวัยวะหรือการเกิดความบกพร่องในการทำงานของอวัยวะสำคัญ รวมทั้งไม่ทำให้การบาดเจ็บหรืออาการป่วยรุนแรงขึ้นโดยไม่สมควร แม้ผู้ปฏิบัติการกลุ่มนี้มิได้ทำหน้าที่ประเมิน ตรวจวินิจฉัย และบำบัดรักษาพยาบาลผู้ป่วยฉุกเฉินโดยตรง แต่ก็ทำงานร่วมกับผู้ปฏิบัติการอื่น (และควรมีหรือต้องมีมาตรฐานขั้นต่ำและหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติการฉุกเฉิน ในแต่ละประเภท ดังนี้

ประเภท	บทบาท	การศึกษา/อบรม	ขอบเขตความสามารถในการปฏิบัติการฉุกเฉิน
1. ผู้พบเห็นเหตุการณ์และแจ้งเหตุ (Community Emergency Reporter)	ประชาชนที่ทำหน้าที่ในการแจ้งเหตุมายังศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการ อาจเป็นผู้ปฏิบัติการในระบบการแพทย์ฉุกเฉินในการแจ้งเหตุเพิ่มเติมจนกว่าชุดปฏิบัติการจะมาถึง	เป็นผู้มีความสามารถตามที่คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินให้การรับรอง	สามารถแจ้งเหตุขอความช่วยเหลือ สามารถประเมินสถานการณ์และประเมินระดับความรู้สึก ให้ข้อมูล อาการของผู้ป่วยฉุกเฉินได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมตาม Competency ที่กำหนดโดยคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน
2. อาสาฉุกเฉินชุมชน (Community Emergency Volunteer)	อาสาฉุกเฉินชุมชน ไม่ได้อยู่ในชุดปฏิบัติการแต่ทำหน้าที่ประสาน ร่วมปฏิบัติกับชุดปฏิบัติการฉุกเฉินที่มาปฏิบัติหน้าที่ ณ จุดเกิดเหตุ	เป็นผู้ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาฉุกเฉินชุมชน (Community Emergency Volunteer Curriculum) จากแหล่งฝึกอบรมที่คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินให้การรับรอง	มีความสามารถแจ้งเหตุขอความช่วยเหลือ ประเมินสถานการณ์และสภาพผู้เจ็บป่วยฉุกเฉิน ประเมินพยาบาล จัดการทางเดินหายใจ การช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐาน การห้ามเลือด การยึด ตรึง และเคลื่อนย้ายผู้เจ็บป่วยฉุกเฉินโดยไม่ใช้อุปกรณ์ และการคัดแยกขั้นต้น Primary Triage (Triage sieve) เมื่อเกิดภัยพิบัติได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ตามสมรรถนะ (Competency) ที่กำหนดโดยคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน

๓.๑.๒ มาตรฐานด้านอุปกรณ์

เนื่องจากการปฏิบัติการแพทย์ฉุกเฉินมีความจำเป็นที่ต้องดูแลผู้ป่วยหลากหลายประเภทที่จะต้องลำเลียงหรือขนส่งจากสถานที่เกิดเหตุนอกสถานพยาบาล จนถึงสถานพยาบาล โดยทั่วไป พาหนะลำเลียงหรือขนส่งจะใช้รถยนต์ที่จัดทำเพื่อการแพทย์ฉุกเฉินโดยเฉพาะหรือรถยนต์ที่นำมาดัดแปลงสภาพให้เหมาะสมกับการลำเลียงหรือขนส่งผู้ป่วยฉุกเฉิน ซึ่งจะต้องมีพื้นที่ปฏิบัติงานเพียงพอกับการให้การดูแล บำบัดรักษาพยาบาลผู้ป่วยฉุกเฉินได้สะดวก มีอุปกรณ์ที่จำเป็นทั้งชนิด ปริมาณที่เพียงพอตลอดระยะเวลาการปฏิบัติการฉุกเฉินสามารถ แบ่งเป็น ๕ กลุ่ม ได้แก่

- (๑) พาหนะใช้เพื่อการลำเลียงหรือขนส่ง
- (๒) อุปกรณ์ทั่วไป
- (๓) อุปกรณ์สารสนเทศและการสื่อสาร
- (๔) อุปกรณ์ทางการแพทย์
- (๕) อุปกรณ์เพื่อความปลอดภัยของผู้ปฏิบัติการ

/มีรายละเอียด.....

มีรายละเอียดแต่ละกลุ่มดังนี้

(๑) มาตรฐานพาหนะใช้เพื่อการลำเลียงหรือขนส่ง

เพื่อให้การลำเลียงหรือขนส่งผู้ป่วยฉุกเฉินจากจุดเกิดเหตุ หรือจากสถานที่ให้การบำบัดรักษาพยาบาลเบื้องต้นนอกสถานพยาบาลมายังสถานพยาบาลอย่างรวดเร็ว และปลอดภัย โดยระหว่างการลำเลียงหรือขนส่งนั้น ผู้ป่วยฉุกเฉินจะ ได้รับการดูแล บำบัด รักษา ตามขอบเขต ความรับผิดชอบของผู้ปฏิบัติการหน่วยปฏิบัติการ จนเต็มขีดความสามารถ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการป้องกันการเสียชีวิตหรือการรุนแรงขึ้นของพาหนะที่ใช้ในการลำเลียงหรือขนส่ง แบ่งประเภทตามวิธีการลำเลียงหรือขนส่ง

ก. พาหนะเพื่อการลำเลียงหรือขนส่งของชุดปฏิบัติการในพื้นที่ปฏิบัติการทางบก

ข. พาหนะเพื่อการลำเลียงหรือขนส่งของชุดปฏิบัติการในพื้นที่ปฏิบัติการทางน้ำ

(ปัจจุบันเทศบาลตำบลโนนสมบูรณ์ยังไม่มีดำเนินการ)

ค. พาหนะเพื่อการลำเลียงหรือขนส่งของชุดปฏิบัติการในพื้นที่ปฏิบัติการทางอากาศ
การเจ็บป่วยฉุกเฉินนั้น (ปัจจุบันเทศบาลตำบลโนนสมบูรณ์ยังไม่มีดำเนินการ)

ก. พาหนะเพื่อการลำเลียงหรือขนส่งของชุดปฏิบัติการในพื้นที่ปฏิบัติการทางบก

พาหนะเพื่อการลำเลียงหรือขนส่งของชุดปฏิบัติการทางบกให้ใช้ "รถปฏิบัติการฉุกเฉิน"(Emergency Medical Service Ambulance : EMS Ambulance) โดยเป็นรถยนต์ที่ใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในการลำเลียงหรือขนส่งผู้ป่วยฉุกเฉิน ยานพาหนะดังกล่าวให้แสดงสัญลักษณ์บ่งบอกการเป็นรถปฏิบัติการฉุกเฉินตามที่กำหนดไว้ในส่วนของมาตรฐานการแสดงสัญลักษณ์และเครื่องหมายโดยหน่วยปฏิบัติการมีหน้าที่ในการตรวจดูแลบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งานเสมอ

รถยนต์ที่นำมาใช้เป็น รถปฏิบัติการฉุกเฉิน จะต้องผ่านการ จดทะเบียนรถ ตรวจสภาพรถ ต่อใบอนุญาตประจำปีของกรมการขนส่งทางบก มีการประกันภัย ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกำหนด

ผู้ขับพาหนะฉุกเฉิน จะต้องได้รับอนุญาตให้นำรถปฏิบัติการฉุกเฉินมาใช้ในการบริการการแพทย์ฉุกเฉินจาก "หน่วยปฏิบัติการ" อย่างถูกต้อง รวมทั้งมีใบอนุญาตขับขี่รถยนต์ที่ถูกต้อง

รถปฏิบัติการฉุกเฉินนั้น จะต้องมียกกำหนดมาตรฐานตามลักษณะการปฏิบัติการด้านการแพทย์ฉุกเฉินดังนี้

๑. รถปฏิบัติการฉุกเฉินสำหรับชุดปฏิบัติการเบื้องต้นและชุดปฏิบัติการระดับต้น
ข้อกำหนดขั้นต่ำ

๑) กรณีนำรถกระบะบรรทุกทั่วไปมาดัดแปลง ส่วนบรรทุกกระบะท้ายต้องจัดให้มีหลังคาสูง หรือทำเป็นตู้คลุมบริเวณด้านท้าย และต้องทำให้อากาศสามารถถ่ายเทได้สะดวก เพื่อเป็นส่วนที่ใช้สำหรับการลำเลียงหรือขนส่งผู้ป่วยฉุกเฉิน และปฏิบัติงานสำหรับผู้ปฏิบัติการฉุกเฉิน ในกรณีเป็นรถยนต์ที่ออกแบบและ ะสร้างเพื่อการลำเลียงหรือขนส่งผู้ป่วยฉุกเฉินเฉพาะ จะต้องมีการออกแบบส่วนลำเลียงหรือขนส่งให้เป็นไปตามที่กำหนดเช่นกัน

๒) มีการแบ่งส่วนที่ใช้เพื่อการบำบัดรักษา ขนส่ง เคลื่อนย้าย กับส่วนผู้ขับ และสามารถสื่อสารระหว่างสองส่วนได้

๓) ส่วนที่ใช้เพื่อการบำบัดรักษาที่อยู่ด้านหลังของส่วนผู้ขับ จัดให้มีพื้นที่ที่เพียงพอสำหรับการจัดวางเตียงพร้อมผู้ป่วยฉุกเฉินในลักษณะนอนราบ มีประตูปิดล็อกสนิท เมื่อมีการลำเลียงหรือขนย้ายผู้ป่วย และจะต้องมีพื้นที่สำหรับผู้ปฏิบัติการระหว่างให้การช่วยเหลือผู้ป่วยฉุกเฉินอย่างเพียงพอ ดังนี้

- จัดให้มีที่นั่งสำหรับผู้ปฏิบัติการฉุกเฉิน ที่สามารถให้การดูแลผู้ป่วยฉุกเฉินได้อย่างสะดวก
- ความสูงของส่วนที่ใช้เพื่อการรักษาพยาบาลเพียงพอความสะดวกในการปฏิบัติการ เช่น การช่วยฟื้นคืนชีพ ICPR)

/๔) มีประตูเปิด-ปิด.....

๔) มีประตูปิด-เปิด เพื่อขนย้ายผู้ป่วยพร้อมเตียงได้สะดวก ประตูมีระบบล็อกที่ปลอดภัย ขณะเคลื่อนย้าย ลำเลียง

๕) มีที่จัดเก็บอุปกรณ์การแพทย์และอุปกรณ์อื่นที่จำเป็น อย่างเป็นสัดส่วน เป็นระเบียบและมีความปลอดภัยจากการหลุด ร่วง ปลิว ออกจากที่จัดเก็บในกรณีที่มีการชนหรือกระแทกหรือพลิกคว่ำ

๖) ในห้องพยาบาลต้องมีแสงสว่างเพียงพอที่ผู้ปฏิบัติงานจะทำหัตถการ/ตรวจวัดสัญญาณชีพได้ และบนเพดานมีที่แขวนน้ำเกลือที่สามารถพับเก็บได้

๗) มีการติดตั้งสัญญาณไฟวับวาบและเสียงสัญญาณไซเรนพร้อมอุปกรณ์เครื่องขยายเสียง โดยการติดตั้งดังกล่าว ดำเนินการขออนุญาตอย่างถูกต้องตามประกาศ และข้อกำหนดของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่องการกำหนดเงื่อนไขการใช้ไฟสัญญาณวับวาบ

๘) มีการติดตั้งวิทยุสื่อสาร กำลังส่ง และคลื่นหลักตามที่กฎหมายกำหนด

๙) มีเครื่องดับเพลิงน้ำยาเหลวระเหยชนิดไม่มีสาร CFC ขนาดไม่น้อยกว่า ๕ ปอนด์

๑๐) มีอุปกรณ์ทั่วไป อุปกรณ์ทางการแพทย์ และอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัยของผู้ปฏิบัติการตามที่กำหนดไว้ในอุปกรณ์แต่ละประเภทชุดปฏิบัติการฉุกเฉิน

(๒) มาตรฐานอุปกรณ์ทั่วไป

หมวดอุปกรณ์ทั่วไป เป็นอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบในพาหนะลำเลียงหรือขนส่ง เพื่อให้ผู้ป่วยได้รับความสะดวก สบาย ทั้งนี้ อุปกรณ์จะต้องมีความสะอาด จัดอยู่ในสภาพเรียบร้อย กรณีเป็นสิ่งปฏิกูลหรือเป็นสิ่งที่อาจทำให้เกิดการติดเชื้อ จะต้องมีการจัดแยกให้ถูกสุขลักษณะ รวมถึงจัดให้เป็นระเบียบเพียงพอพร้อมใช้งาน เช่น

ก. หมอน พร้อมปลอกหมอน ผ้าคลุมเตียง

ข. ผ้าห่ม ผ้าเช็ดตัว

ค. กระดาษชำระ

ง. ภาชนะ อุปกรณ์เก็บสิ่งขับถ่าย เช่น Bed pan, Urinal, ถังจัดเก็บเสมหะหรืออาเจียน

จ. น้ำดื่ม แก้วน้ำ และน้ำสะอาดสำหรับชำระล้าง

(๓) มาตรฐานสิ้นอุปกรณ์สารสนเทศและการสื่อสาร

เพื่อให้การติดต่อสื่อสาร สามารถดำเนินการได้มีประสิทธิภาพ ซึ่งถือเป็นหัวใจหลักอย่างหนึ่งในการให้การช่วยเหลือผู้ป่วยฉุกเฉิน เนื่องจากการรับแจ้งเหตุของศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการจากผู้ประสบเหตุหรือตัวผู้ป่วยฉุกเฉินเอง จะทำให้ผู้ปฏิบัติการสามารถให้การช่วยเหลือได้อย่างมีประสิทธิภาพการแจ้งเหตุที่ถูกต้อง ครบถ้วนกระชับทำให้การตัดสินใจจากหัวหน้าศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการในการประสานงานส่งชุดปฏิบัติการ ให้ออกปฏิบัติงานฉุกเฉินเป็นไปได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว

แม้ว่าในปัจจุบันอุปกรณ์สื่อสารที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย จะมีการพึ่งพาระบบเครือข่ายโทรศัพท์โดยเฉพาะระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่ แต่ระบบโทรศัพท์พื้นฐานและระบบวิทยุสื่อสารต่างๆ ก็ยังมีความจำเป็นในกรณีเมื่อเหตุที่เกิดขึ้นนั้นเป็นเหตุการณ์ที่เป็นสาธารณภัยขนาดใหญ่ ที่ระบบโทรศัพท์ต่างๆ อาจไม่สามารถรองรับการใช้งาน หรือไม่สามารถให้บริการได้ นอกจากนี้ควรพิจารณาถึงสถานที่ที่จัดเป็นศูนย์สื่อสารและสั่งการศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการ ต้องมีพื้นที่เฉพาะเพียงพอ สำหรับปฏิบัติการ และจัดวางอุปกรณ์ต่างๆ ควรมีผนังกันเสียงจากภายนอกเข้ามารบกวน ระบบไฟฟ้าและไฟฟ้าสำรองที่เหมาะสมกับการปฏิบัติการตลอด ๒๔ ชั่วโมง

/อุปกรณ์สื่อสาร....

อุปกรณ์สื่อสารที่กำหนดมาตรฐานในขั้นตอนนี้ จะกำหนดในส่วนของการสื่อสารระหว่างผู้แจ้งเหตุกับศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการ และระหว่างศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการกับผู้ปฏิบัติการ

หน่วยปฏิบัติการเทศบาลตำบลโนนสมบูรณ์

๑. ระบบโทรศัพท์

๑.๑ โทรศัพท์พื้นฐาน หมายเลขโทรศัพท์พื้นฐาน ๐๔๔-๙๖๑-๐๐๓ เพื่อสามารถติดต่อประสานงานกับศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการจังหวัด โดยให้มีการแจ้งและทำทะเบียนหมายเลขติดต่อไว้กับศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการจังหวัด

๑.๒ โทรศัพท์เคลื่อนที่ หมายเลข ๐๘๒-๑๑๓-๙๕๘๘ สำหรับผู้รับผิดชอบในการประสานงานกับศูนย์สื่อสารสั่งการ กรณีไม่ได้ปฏิบัติงานประจำในสถานที่ตั้งของหน่วยปฏิบัติการ โดยให้มีการแจ้งและทำทะเบียนหมายเลขติดต่อไว้กับศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการจังหวัด

๒. ระบบสื่อสาร

๒.๑ เครื่องวิทยุโทรคมนาคมสำหรับสถานีฐาน (Base Station) มีกำลังรับ-ส่งไม่เกิน ๔๕ Watt มีสายต่อกับเสารับ-ส่งสัญญาณ เพื่อใช้ติดต่อประสานงานกับศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการจังหวัด หรือกับชุดปฏิบัติการ

ชุดปฏิบัติการเทศบาลตำบลโนนสมบูรณ์

๑. ระบบโทรศัพท์

๑.๑ โทรศัพท์เคลื่อนที่ สำหรับหัวหน้าชุดปฏิบัติการ เพื่อใช้ติดต่อประสานงานกับศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการ และหน่วยปฏิบัติการที่สังกัด

๒. ระบบสื่อสาร

๒.๑ เครื่องวิทยุโทรคมนาคมชนิดติดตั้งเคลื่อนที่ (Mobile station) มีกำลังรับ-ส่งไม่เกิน ๒๕ Watt สำหรับติดตั้งในพาหนะฉุกเฉิน เพื่อนำไปใช้ในการติดต่อประสานงานกับศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการจังหวัด หรือหน่วยปฏิบัติการที่สังกัด

๒.๒ เครื่องวิทยุโทรคมนาคมชนิดมือถือ (Handheld portable station) มีกำลังรับส่งไม่เกิน ๕ Watt สำหรับให้หัวหน้าชุดปฏิบัติการ เพื่อนำไปใช้ในการติดต่อประสานงานกับศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการจังหวัดหรือหน่วยปฏิบัติการที่สังกัด

หมายเหตุ : ควรประสานการใช้เครือข่ายระบบสถานีทวนสัญญาณ สำหรับพื้นที่ที่ห่างไกล และการ รับ-ส่งสัญญาณไม่ครอบคลุมสั่งการจังหวัด

(๔) มาตรฐานอุปกรณ์ทางการแพทย์ (Medical Equipment)

อุปกรณ์ทางการแพทย์ ควรจัดแบ่งไว้เป็นชุด โดยอาจบรรจุภาชนะหีบห่อไว้พร้อมนำไปใช้งานตามความจำเป็นกับเหตุฉุกเฉินที่เกิดขึ้น เช่น เป็นกระเป๋ามีหุ้ที่แข็งแรง หรือกระเป๋าสะพายหลังสามารถมองเห็นได้ชัดเจน เป็นต้น ทั้งนี้เมื่อมีการใช้อุปกรณ์ใดไปแล้ว ผู้ปฏิบัติการหรือหน่วยปฏิบัติการจะต้องนำอุปกรณ์ที่ใช้ไปแล้วมาเติมให้เพียงพอ พร้อมใช้งานในการปฏิบัติการครั้งต่อไป หากเป็นอุปกรณ์ที่นำมาใช้อีกจะต้องมีการตรวจสอบ รักษาให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน สะอาด และในกรณีที่ใช้เพื่อการวัดจะต้องมีความถูกต้องเที่ยงตรงตามมาตรฐานอุตสาหกรรมหรือมาตรฐานที่กำหนดโดยผู้ผลิตแบ่งประเภทตามลักษณะการใช้งานได้เป็น

(๑) อุปกรณ์ทางการแพทย์พื้นฐาน (Basic medical supplies) เป็นอุปกรณ์ที่กำหนดไว้ตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องมือแพทย์ และเป็นอุปกรณ์ที่พาหนะลำเลียงหรือขนส่งผู้ป่วยฉุกเฉินต้องมีประจำเสมอ โดยอุปกรณ์ทุกชนิดจะต้องมีการตรวจสอบ ทั้งนี้เพื่อให้การดูแลช่วยเหลือผู้ป่วยฉุกเฉินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่

/(๑.๑)อุปกรณ์.....

(๑.๑) อุปกรณ์ขนย้ายลำเลียง

ก. เตียงผู้ป่วยชนิดมีล้อ ปรับศีรษะให้อยู่ท่ากึ่งนั่ง ศีรษะยกสูง ๖๐ องศาได้มีสายยึดตรึงผู้ป่วยอย่างน้อย ๓ ตำแหน่ง

- ข. เปלטัก (Scoop)
- ค. Long spinal board
- ง. เสื้อคอชนิดแข็ง (Hard collar)
- จ. เสื้อกอดตาม แขน ขา
- ฉ. สายรัดตรึงศีรษะ
- ช. ที่ยึดตรึงศีรษะ

(๑.๒) อุปกรณ์เพื่อการตรวจวินิจฉัย

- ก. ปรอทวัดไข้
- ข. เครื่องวัดความดันโลหิต (Sphygmomanometer)
- ค. หูฟัง (Stethoscope)

(๑.๓) อุปกรณ์ปฐมพยาบาลและทำแผล

- ก. ถุงมือปราศจากเชื้อ และถุงมือชนิดใช้แล้วทิ้ง (Disposable)
- ข. สำลี ไม้พันสำลี
- ค. ผ้าก๊อซ ชนิดบางและหนา ผ้าก๊อซซุบวาสลิน
- ง. Elastic bandage ขนาด ๔ และ ๖ นิ้ว
- จ. พลาสเตอร์เหนียว
- ฉ. กรรไกร
- ช. แอลกอฮอล์
- ซ. น้ำเกลือสำหรับล้างแผล
- ฌ. สายรัด (Tourniquet)
- ญ. ครีมหาแผลไฟไหม้ น้ำร้อนลวก

(๑.๔) อุปกรณ์ช่วยชีวิตขั้นพื้นฐาน

- ก. Pocket mask
- ข. เครื่องดูดเสมหะชนิดมือ

(๕) มาตรฐานอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัยของการปฏิบัติการ

อุปกรณ์เพื่อความปลอดภัยของการปฏิบัติการ เป็นอุปกรณ์ที่จำเป็นทั้งต่อตัวผู้ปฏิบัติการในชุดปฏิบัติการ และต่อผู้ป่วยฉุกเฉินที่อาจได้รับบาดเจ็บเพิ่มเติมจากที่เป็นอยู่เดิม ซึ่งแบ่งได้ดังนี้

ลำดับ	ประเภทภัยที่เผชิญ	อุปกรณ์
1	อุบัติเหตุจากรถ	เสื้อสะท้อนแสง กรวยยาง กระบองไฟฟ้า ป้ายสามเหลี่ยมสะท้อน นกหวีด ไฟฉาย
2	วาทภัย พายุ	เสื้อกันฝน เสื้อคลุม ชุดชีพ เข็มขัด ห่วงเหล็ก หมวกนิรภัย แวนตา นกหวีด ไฟฉาย
3	ภัยจากอาคาร ดินหรือหินถล่ม	หมวกนิรภัยที่มีสายรัดคางและสีเตือนชัด รองเท้าบูต ถุงมือชนิดหนา นกหวีด ไฟฉาย หน้ากาก
4	ภัยจากสารเคมี	ชุดป้องกันสารเคมี นกหวีด ไฟฉาย
5	ภัยจากชีวภาพ เชื้อโรค	หน้ากากอนามัย ถุงมือ ชุดป้องกันชีวภาพ นกหวีด ไฟฉาย
6	อัคคีภัย	หมวกนิรภัย หน้ากากป้องกันควัน นกหวีด ไฟฉาย
7	ภัยทางน้ำหรือน้ำท่วม	เสื้อชูชีพ เข็มขัด ห่วงเหล็ก ห่วงชูชีพ นกหวีด ไฟฉาย
8	บริเวณที่มีเสียงดัง	ชุดปิดหู (Ear plug) นกหวีด ไฟฉาย

ในกรณีที่มี.....

ในกรณีที่มีสาธารณภัย ควรนำเสื้อก๊วก สวมคลุม ที่มีแถบสีสะท้อนแสงสีเขียวและเหลือง ที่เห็นได้ชัดแต่ไกล สวมคลุมเครื่องแต่งกายขณะปฏิบัติการ สามารถจำแนกประเภทบุคลากรได้ โดยมีคำว่า “แพทย์” “พยาบาล” “เจ้าหน้าที่กู้ชีพ” ด้านหน้าและด้านหลังเสื้อ หัวหน้าที่มีกู้ชีพใส่เสื้อก๊วกสีสะท้อนแสงลายหมากรุกสีเขียวสลับขาว และมีคำว่า “หัวหน้าทีมกู้ชีพ” ส่วนหัวหน้าทีม (Medical commander) ใส่เสื้อก๊วกที่มีแถบสีสะท้อนแสงที่มีคำว่า “หัวหน้าทีมรักษาพยาบาล” สีเขียวบนพื้นขาว

การใช้เสื้อก๊วก “หัวหน้าทีมกู้ชีพ” ให้ชุดปฏิบัติการที่ไปถึงก่อนประเมินสถานการณ์และแจ้งให้ศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการทราบสถานการณ์ โดยให้หัวหน้าชุดปฏิบัติการใช้เสื้อ “หัวหน้าทีมกู้ชีพ” จนกว่าจะมีชุดปฏิบัติการอื่นมาถึงจุดเกิดเหตุ และมอบหมายภารกิจ การสั่งการให้หัวหน้าชุดปฏิบัติการที่ระดับสูงกว่า ตามมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉินกรณีสาธารณภัย

2) อุปกรณ์ป้องกันบริเวณที่ปฏิบัติงาน

เพื่อให้การช่วยเหลือผู้ป่วยฉุกเฉินในการปฏิบัติการฉุกเฉินเป็นไปอย่างถูกต้อง ป้องกันผู้ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องมาขัดขวางการปฏิบัติการฉุกเฉินชุดปฏิบัติการอาจจำเป็นต้องมีอุปกรณ์เพิ่มเติม ได้แก่ เทปหรือสายหรือเชือกเพื่อกั้นอาณาเขต ไฟกระพริบฉุกเฉิน ไฟฉาย ไฟส่องสว่าง ป้ายหรือธงสีแดง เหลือง เขียว ดำ กรวยจราจร เป็นต้น

3) อุปกรณ์อื่นเพื่อช่วยเหลือและเพื่อความปลอดภัยของผู้ป่วยฉุกเฉิน

ในการเข้าช่วยเหลือผู้ป่วยฉุกเฉินในบางสถานการณ์ ชุดปฏิบัติการอาจมีไว้ซึ่ง อุปกรณ์ที่ใช้เพื่อ ตัด ถ่าง ค้ำยัน (Extrication equipment) เช่น ขวาน ค้อน คีมตัดเหล็ก ไขควง มีดตัดเข็มขัดนิรภัย ชะแลง เชือก เพื่อใช้ กรณีผู้ป่วยติดอยู่ในรถหรืออาคาร รถ เพื่อแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ ยกเว้นในกรณีผู้ป่วยติดอยู่ในที่ซึ่งอุปกรณ์ที่จัดเตรียมไว้ช่วยเหลือออกมาไม่ได้ จำเป็นต้องประสานงานเพื่อขอการสนับสนุนยานพาหนะหรือเครื่องมือขนาดใหญ่จากหน่วยงานอื่น

3.1.3 มาตรฐานด้านการแต่งกาย การแสดงเครื่องหมายและตราสัญลักษณ์

เพื่อให้ประชาชนโดยทั่วไปและผู้ป่วยฉุกเฉิน ได้รับรู้ถึงการเป็นผู้ปฏิบัติการ ที่มีความรู้ความสามารถ ศักยภาพในการให้การช่วยเหลือฉุกเฉินอย่างมีประสิทธิภาพ จึงต้องกำหนดมาตรฐานการแต่งกายของผู้ปฏิบัติการ และมาตรฐานยานพาหนะการแพทย์ฉุกเฉิน ที่ใช้เพื่อลำเลียงหรือขนส่งกรณีการเจ็บป่วยฉุกเฉิน ไว้อย่างชัดเจน การกำหนดมาตรฐานการแต่งกายและการแสดงเครื่องหมายและตราสัญลักษณ์ เพื่อไปแสดงหรือติดไว้กับเครื่องแต่งกาย และติดยานพาหนะเพื่อการลำเลียงหรือขนส่ง สำหรับการปฏิบัติการฉุกเฉิน

“เครื่องหมายและตราสัญลักษณ์ที่กำหนด” หมายถึง ตราของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ รวมถึง ชื่อ ชื่อความหรือตัวอักษรที่บ่งบอกว่า เป็นการดำเนินการโดยหรือด้วยความยินยอม หรือการตรวจรับรอง จากสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

ตราสัญลักษณ์สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

ก. มาตรฐานด้านการแต่งกาย (ผู้ปฏิบัติการ)

เพื่อให้ผู้ป่วยฉุกเฉิน ประชาชนทั่วไป ผู้ร่วมทีมสามารถรับทราบประเภท ระดับของผู้ปฏิบัติการ ซึ่งจะทำให้การปฏิบัติการฉุกเฉินสามารถเป็นไปตาม อำนาจหน้าที่ ขอบเขตความรับผิดชอบ หรือข้อจำกัดได้ จึงจำเป็นต้องกำหนดมาตรฐาน ชุดเครื่องแต่งกายหรือเครื่องแบบ สัญลักษณ์ ของผู้ปฏิบัติการโดยเฉพาะผู้ปฏิบัติการ ที่ทำหน้าที่ดูแล ประเมิน ตรวจวินิจฉัย และนำบัตรรักษาพยาบาลผู้ป่วยฉุกเฉินโดยตรงนอกสถานพยาบาล การแต่งกายของผู้ปฏิบัติการ จะบ่งบอกถึงประเภท ระดับของผู้ปฏิบัติการ ซึ่งจะเป็นไปตามความรู้ ความสามารถ ในการให้การช่วยเหลือผู้ป่วยฉุกเฉิน

ผู้ปฏิบัติการ ในชุดปฏิบัติการฉุกเฉินระดับสูง (ALS) และชุดปฏิบัติการฉุกเฉินระดับกลาง (ILS) ในชุดปฏิบัติการฉุกเฉินระดับต้น (BLS) ในชุดปฏิบัติการฉุกเฉินเบื้องต้น (FR) เครื่องแต่งกาย ใช้แบบเดียวกันทั้งบุคลากรชายและหญิง รายละเอียดดังต่อไปนี้

เสื้อ

1. เสื้อซาฟารี แขนสั้น สีขาว ปลอกชาย มีกระเป๋าสีสด้านบนบริเวณหน้าอกและด้านข้างลำตัว มีที่ติดอินทรรู ที่บ่าทั้งสองข้าง
2. ติดแถบสะท้อนแสงบริเวณส่วนด้านหลังเสื้อ เป็นแถบสะท้อนแสง “สีขาว” ขนาดความกว้าง 2 นิ้ว 1 เส้น ได้ตัวอักษรที่ปัก ส่วนด้านหน้า ขนาดแถบสะท้อนแสง และจุดที่ติดตามความเหมาะสม เพื่อความปลอดภัยของผู้ปฏิบัติการ ขณะปฏิบัติการกลางแจ้ง

กางเกง

1. กางเกงขายาว สีขาว / ดำ / กรมท่า
2. ติดแถบสะท้อนแสง “สีขาว” ขนาดความกว้างไม่น้อยกว่า 1 นิ้ว จำนวน 2 เส้น บริเวณรอบขากางเกงโดยปักบริเวณเหนือหัวเข่าและใต้หัว เข่า

รองเท้า

รองเท้าที่สวมใส่ เป็นรองเท้าหุ้มส้น ฝ่าใบ (ขาว / ดำ) หรือรองเท้าหนังสีดำ

ข. มาตรฐานการแสดงเครื่องหมาย ตราสัญลักษณ์ (ยานพาหนะการแพทย์ฉุกเฉิน)

เพื่อให้ประชาชนโดยทั่วไปและผู้ป่วยฉุกเฉิน ได้รับรู้ถึงพาหนะที่ใช้เพื่อการลำเลียงและขนส่งกรณีการเจ็บป่วยฉุกเฉินอย่างชัดเจน จึงกำหนดมาตรฐานการนำเครื่องหมายและตราสัญลักษณ์ เพื่อไปแสดงหรือติดไว้กับพาหนะเพื่อการลำเลียงหรือขนส่ง สำหรับการปฏิบัติการฉุกเฉิน

"เครื่องหมาย ตราสัญลักษณ์" หมายถึง ตราเครื่องหมายของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ รวมถึงชื่อ ข้อความหรือตัวอักษรที่บ่งบอกว่าเป็นการดำเนินการ หรือด้วยความยินยอม หรือการตรวจรับรองจากสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

"หน่วยปฏิบัติการ" หมายถึง หน่วยงานหรือองค์กรที่ปฏิบัติการฉุกเฉินทั้งนี้รวมถึงสถานพยาบาล ที่มีการปฏิบัติการฉุกเฉินด้วย

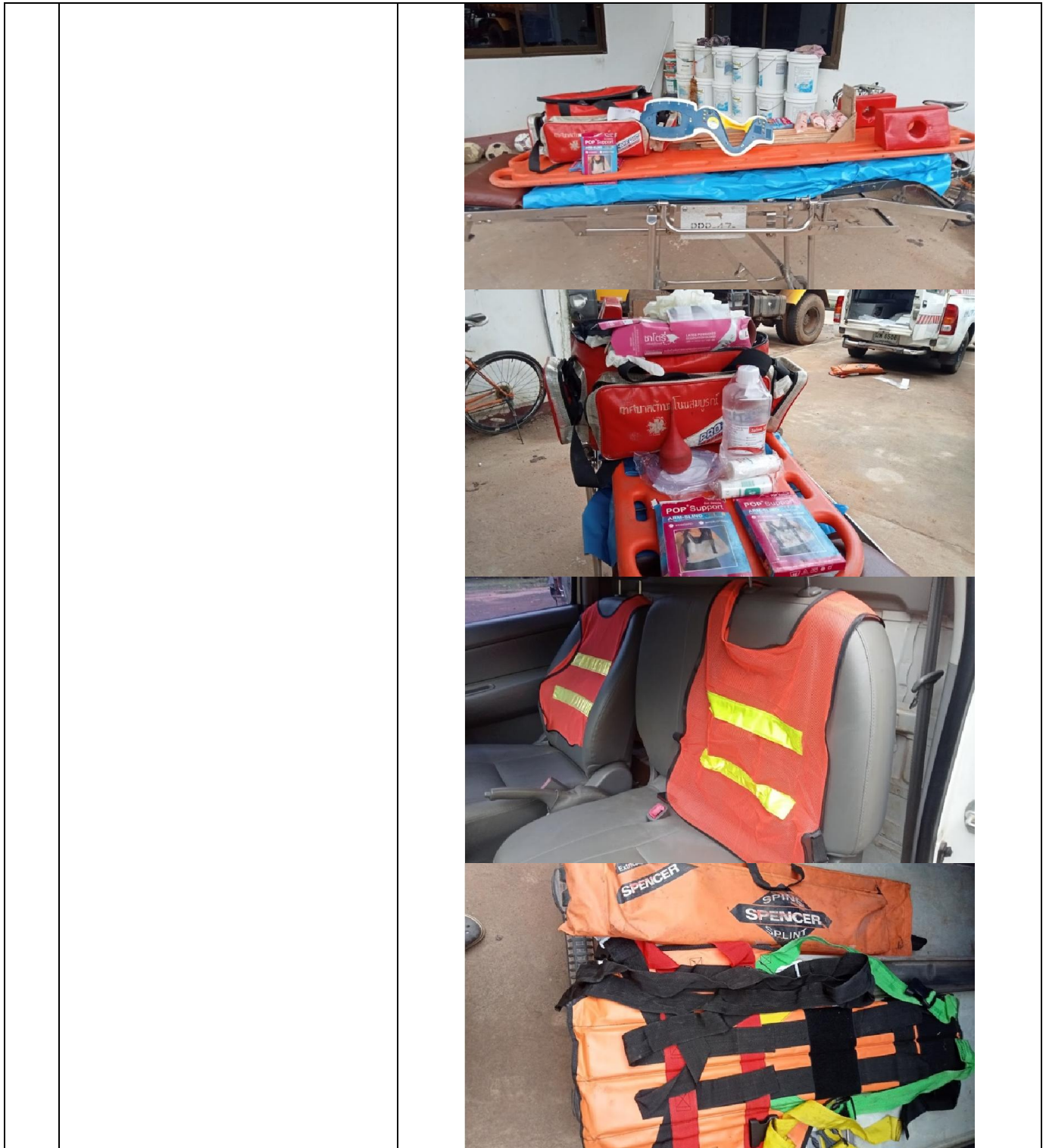
แบบฟอร์มแสดงภาพถ่าย ข้อกำหนด	ภาพประกอบภายใต้หน่วยปฏิบัติการ
๑ สถานที่ตั้งหน่วยปฏิบัติการ	
๑. ภาพถ่ายที่ตั้งหน่วยฯ ด้านหน้า ๑ ภาพที่เห็นชื่อหน่วยงานชัดเจน	
๒ ที่จอดรถหน่วยปฏิบัติการฉุกเฉิน	
๑. ภาพถ่ายที่จอดรถพาหนะสนับสนุนปฏิบัติการอำนวยความสะดวกตามจำนวนพาหนะที่ได้รับการรับรอง	

๒. ภาพถ่ายรถ/เรือ/อากาศยานตาม
จำนวนรถ/เรือ/อากาศยานที่ได้รับการ
รับรอง

๓	ภาพถ่ายสถานที่ ที่พักสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงาน	๑. ภาพถ่ายห้องปฏิบัติการ/ห้องทำงานของบุคลากร ๒. ภาพถ่ายเครื่องมือสื่อสารภายในหน่วยฯ ๓. ภาพถ่ายที่พัก/ห้องพักรสำหรับบุคลากร
----------	--	--

แบบฟอร์มแสดงภาพถ่าย ข้อกำหนด	ภาพประกอบภายใต้หน่วยปฏิบัติการ
๔ มีสถานที่และอุปกรณ์ในการจัดเก็บเวชภัณฑ์ เครื่องมือแพทย์ และอุปกรณ์อื่นที่จำเป็น ๑. ภาพถ่ายสถานที่/ห้องเก็บอุปกรณ์ของหน่วยปฏิบัติการ	
๕ รายการอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และองค์ประกอบอื่นที่สนับสนุนปฏิบัติการอำนวยการ - ภาพอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และองค์ประกอบอื่น	

แบบฟอร์มแสดงรายการอุปกรณ์สำหรับหน่วยปฏิบัติการแพทย์ระดับพื้นฐาน

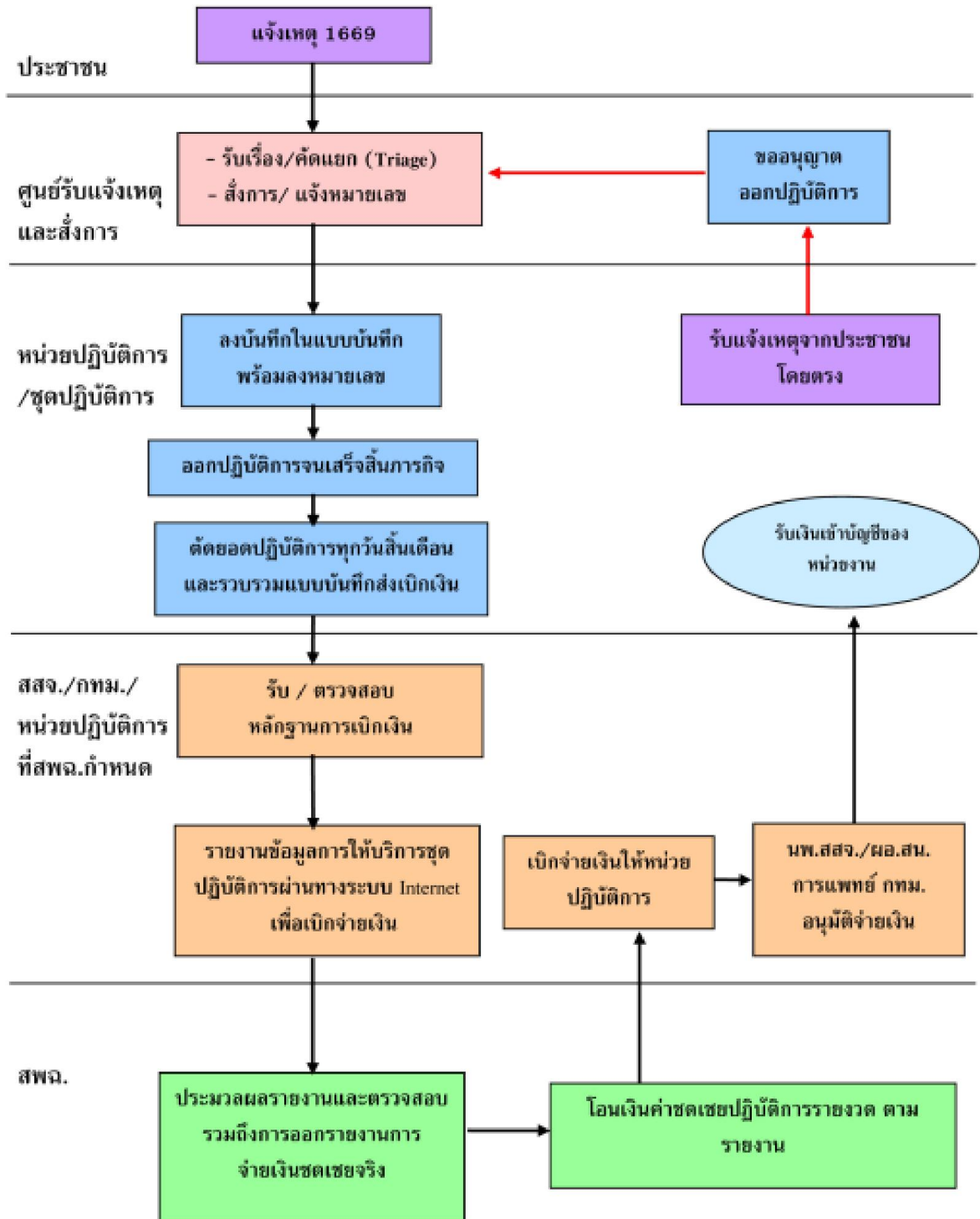
.....

ชื่อหน่วยปฏิบัติการ เทศบาลตำบลโนนสมบูรณ์ ต.โนนสมบูรณ์ อ.เสิงสาง จ.นครราชสีมา

รายการอุปกรณ์		จำนวนขั้นต่ำ สำหรับชุดปฏิบัติการ 1 ชุด	จำนวนที่มีของ หน่วยปฏิบัติการ
1	หมวดอุปกรณ์ป้องกันตนเองและความปลอดภัย อย่างน้อยดังต่อไปนี้		
	1.1 อุปกรณ์พิทักษ์บุคคล Level C		
	(1) ชุดกาวน (ชุดหมี)	อย่างน้อย 3 ชุด	-
	(2) หน้ากากอนามัย/Face shield/แว่นตา (อย่างใดอย่างหนึ่ง)	1 กล่อง	12 กล่อง
	(3) ถุงมือ	1 กล่อง	6 กล่อง
	(4) รองเท้าบูท	3 คู่	6 คู่
	(5) หมวกแข็ง	1 คู่	-
	1.2 อุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย		
	(1) ไฟฉาย	1 กระบอก	1 กระบอก
	(2) เสื้อสะท้อนแสง	3 ตัว	6 ตัว
	(3) กรวยยาง (พับได้)	3 อัน	-
	(4) นกหวีด	1 ตัว	2 ตัว
	(5) เทปสายหรือเชือก	1 ม้วน	1 ม้วน
	(6) อุปกรณ์สำหรับการตรวจสอบความปลอดภัยระยะไกล เช่น กล้องส่องทางไกล	ควรมี	-
2	หมวดอุปกรณ์เครื่องมือแพทย์สำหรับประเมินผู้ป่วย		
	2.1 ปรอทวัดไข้ หรือ เครื่องวัดอุณหภูมิ	1 อัน	3 อัน
	2.2 เครื่องวัดความดันโลหิตพร้อมหูฟัง (Stethoscope) หรือ เครื่องวัดความดันโลหิตชนิดอัตโนมัติ	1 ชุด	1 ชุด
	2.3 ไฟฉายสำหรับตรวจรูม่านตา	1 กระบอก	1 กระบอก
	2.4 ชุดตรวจระดับกลูโคสในเลือดจากหลอดเลือดฝอย (Capillary Blood Glucose test)	1 ชุด	-
	2.5 เครื่องวัดความอิ่มออกซิเจนตามชีพจร (pulse oximetry)	ควรมี	1 เครื่อง
3	หมวดอุปกรณ์สำหรับการปฏิบัติการแพทย์ขั้นพื้นฐาน		
	3.1 อุปกรณ์สำหรับการจัดการทางหายใจและการหายใจ		
	(1) Pocket mask	1 อัน	1 อัน
	(2) ลูกสูบยางชนิดใช้มือบีบ	1 ชุด	1 ชุด
	(3) ถังออกซิเจนขนาดพกพาพร้อม Flow มิเตอร์	1 ชุด	1 ชุด
	(4) อุปกรณ์ให้ออกซิเจนด้วยหลอดสอดจมูก (cannula)	1 ชุด	2 ชุด

รายการอุปกรณ์		จำนวนขั้นต่ำ สำหรับชุดปฏิบัติการ 1 ชุด	จำนวนที่มีของ หน่วยปฏิบัติการ
	(5) อุปกรณ์ให้ออกซิเจนด้วยหน้ากากมีถุงกัก (mask with bag)	1 ชุด	1 ชุด
	(6) Bag value mask (BVM) สำหรับช่วยหายใจ ผู้ใหญ่	1 ชุด	-
	(7) Oropharyngeal Airway อย่างน้อย 3 ขนาด	ควรมี	1 ชุด
	3.3 อุปกรณ์ช่วยชีวิตขั้นพื้นฐาน		
	(1) เครื่องฟื้นคืนคลื่นไฟฟ้าด้วยหัวใจชนิดอัตโนมัติ (AED)	ควรมี	-
	3.3 อุปกรณ์การตามและห้ามเลือด		
	(1) ผ้าก๊อชปิดแผลห้ามเลือด	1 กล่อง	6 กล่อง
	(2) ผ้ายืดพันแผล (Elastic bandage) ห้ามเลือด	3 ม้วน	12 ม้วน
	(3) พลาสเตอร์ปิดแผล	1 ม้วน	4 ม้วน
	(4) กรรไกร	1 อัน	1 อัน
	(5) สายรัดห้ามเลือดบริเวณข้อมือ (Extremity tourniquet)	ควรมี	-
	3.4 อุปกรณ์ช่วยคลอดกรณีฉุกเฉิน		
	(1) ผ้าสะอาดสำหรับห่อตัวทารกแรกคลอด	1 ผืน	-
	(2) ลูกสูบยางชนิดใช้มือบีบ	1 อัน	1 อัน
	(3) อุปกรณ์หนีบสายสะดือทารก	ควรมี	1 ชุด
4	อุปกรณ์ยึดตรึง ยกและเคลื่อนย้าย		
	(1) อุปกรณ์สำหรับรัดกระดูกเชิงกราน (Pelvic binding)	ควรมี	KED 1 ชุด
	(2) ปลอกคอคอ (cervical collar) อย่างน้อย 3 ขนาด หรือชนิดปรับขนาดได้	3 อัน	3 อัน
	(3) อุปกรณ์ตามแขน ขา อย่างน้อยขนาดละ 2 อัน	4 อัน	4 อัน
	(4) เก้าอี้ยกผู้ป่วย (stair chair/chair)	1 ตัว	-
	(5) แผ่นกระดานรองหลังยาว (Long Spinal Board) พร้อมอุปกรณ์รองศีรษะ สายรัดศีรษะ และสายรัดตัวผู้ป่วยอย่างน้อย 3 เส้น และ/หรือเปดตักพร้อมสายรัดยึดตรึง (Scoop stretcher)	1 ชุด	1 ชุด
	(6) เปลล้อเลื่อนในรถพยาบาล (wheeled stretcher) กรณีเป็นรถตู้พยาบาล	1 ชุด	1 ชุด

ผังขั้นตอนการปฏิบัติงานและการเบิกจ่ายเงินชดเชย
หน่วยปฏิบัติการ/ชุดปฏิบัติการเทศบาลตำบลโนนสมบูรณ์

๓.๒ แนวทางการขออนุญาตใช้ไฟสัญญาณวับวาบและเสียง

ตาม พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 4 (19) ได้ให้คำนิยามของ “รถฉุกเฉิน” ไว้ว่า รถดับเพลิง และรถพยาบาลของราชการบริหารส่วนกลาง ราชการบริหารส่วนภูมิภาคและราชการบริหารส่วนท้องถิ่น หรือรถอื่นที่ได้รับอนุญาตจากอธิบดีให้ใช้ไฟสัญญาณแสงวับวาบ หรือให้ใช้เสียงสัญญาณไซเรนหรือเสียงสัญญาณอย่างอื่นตามที่กำหนดให้

ในการใช้ไฟสัญญาณวับวาบ เสียงสัญญาณไซเรน เป็นไปตามข้อกำหนด สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง กำหนดเงื่อนไขในการใช้ไฟสัญญาณวับวาบ เสียงสัญญาณไซเรนหรือเสียงสัญญาณอย่างอื่นและเครื่องหมายแสดงลักษณะของรถฉุกเฉิน ลงวันที่ 2 พฤษภาคม พ.ศ. 2546 ดังนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกข้อกำหนดกรมตำรวจ เรื่อง กำหนดเงื่อนไขในการใช้ไฟสัญญาณวับวาบ เสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณอย่างอื่นและเครื่องหมายแสดงลักษณะของรถฉุกเฉิน ฉบับลงวันที่ 7 มกราคม พ.ศ. 2536

ข้อ 2 การขออนุญาตใช้ไฟสัญญาณวับวาบ เสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณอย่างอื่น ให้เป็นไปตามประกาศของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ข้อ 3 รถที่จะอนุญาตให้ใช้ไฟสัญญาณวับวาบ เสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณอย่างอื่น จะต้องเป็นรถดังต่อไปนี้

3.1 รถในราชการทหารหรือตำรวจ

3.2 รถดับเพลิงและรถพยาบาลของทางราชการ

3.3 รถอื่นที่ได้รับอนุญาตจากผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือผู้ได้รับมอบอำนาจ

ข้อ 4 รถที่จะใช้ไฟสัญญาณวับวาบ เสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณอย่างอื่น จะต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือผู้ได้รับมอบอำนาจเสียก่อนจึงจะติดตั้งและใช้ไฟสัญญาณหรือเสียงสัญญาณได้

หนังสืออนุญาตตามความในวรรคก่อนให้เป็นไปตามแบบท้ายข้อกำหนดนี้

ข้อ 5 รถของทางราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว ให้ใช้ได้ตลอดไปจนกว่าจะมีการจำหน่ายรถนั้น หรือมีการเปลี่ยนภารกิจของการใช้รถและภารกิจนั้นไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะอนุญาตให้ใช้ไฟสัญญาณวับวาบหรือเสียงสัญญาณได้ สำหรับรถอื่นๆ ให้มีอายุไม่เกินกว่า 3 ปี นับแต่วันอนุญาตและทั้งนี้ให้ถ่ายสำเนาหนังสืออนุญาตติดไว้ที่กระจกบังลมด้านหน้าของรถในสภาพมองเห็นได้ชัดเจนเพื่อการตรวจสอบของเจ้าพนักงานตลอดระยะเวลาการใช้รถดังกล่าว

ข้อ 6 ลักษณะของไฟสัญญาณวับวาบ เสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณอย่างอื่น

6.1 ไฟสัญญาณจะต้องติดตั้งบนหลังคาให้เห็นได้ชัดเจน แสงของไฟสัญญาณจะต้องส่องออกทางด้านหน้ารถกะพริบวับวาบหรือหมุนให้แสงส่องวับวาบ โดยรอบรถก็ได้ สีของแสงไฟสัญญาณให้ใช้ดังนี้

6.1.1 แสงแดด สำหรับรถในราชการทหารหรือตำรวจ รถดับเพลิงและรถในราชการ
อื่นที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเห็นสมควรเป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย

6.1.2 แสงน้ำเงิน สำหรับรถพยาบาล

6.1.3 แสงเหลือง สำหรับรถอื่น

6.2 เสียงสัญญาณ ให้ใช้ดังนี้

6.2.1 เสียงสัญญาณไซเรน สำหรับรถในราชการทหารหรือตำรวจ รถดับเพลิงและรถ
ในราชการอื่นที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเห็นสมควรเป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย

6.2.2 เสียงสัญญาณหลายเสียง (เสียงสูงต่ำสลับกัน) สำหรับรถพยาบาล และการขออนุญาต
ใช้ไฟสัญญาณวับวาบและเสียงสัญญาณจะต้องปฏิบัติตาม ประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง กำหนด
หลักเกณฑ์การขออนุญาตใช้ไฟสัญญาณวับวาบ และเสียงสัญญาณ ฉบับลงวันที่ 2 พฤษภาคม พ.ศ. 2546

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ได้ประกาศกำหนดหลักเกณฑ์การขออนุญาตใช้ไฟสัญญาณ
วับวาบและเสียงสัญญาณไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 2 รถยนต์และรถจักรยานยนต์ในราชการทหารหรือตำรวจ รถดับเพลิง รถพยาบาล และรถยนต์
ของทางราชการอื่น หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ

2.1 เป็นรถที่ใช้ปฏิบัติการกิจด้านการถวายความปลอดภัย, การรักษาความปลอดภัย, การป้องกัน
ปราบปรามอาชญากรรม, การจราจร, การปฏิบัติงานในทางเพื่อการบริการสาธารณะ ซึ่งหน่วยงานนั้นๆ
มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนด

2.2 การขออนุญาต

ในกรุงเทพมหานคร ให้ยื่นหนังสือร้องขอต่อผู้บังคับการกองบังคับการตำรวจจราจรในจังหวัดอื่น
ให้ยื่นหนังสือร้องขอต่อผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด พิจารณามีความเห็นเสนอผู้มีอำนาจอนุญาต โดยมี
หลักฐานดังนี้

2.2.1 คำร้องขออนุญาตของหัวหน้าส่วนราชการ

2.2.2 สำเนาภาพถ่ายใบคู่มือการจดทะเบียนรถ 1 ฉบับ

ต่อมาได้มีการเปลี่ยนแปลงสัญญาณไฟ สำหรับรถบริการการแพทย์ฉุกเฉิน ตามข้อกำหนด
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง กำหนดเงื่อนไขในการใช้ไฟสัญญาณวับวาบ เสียงสัญญาณไซเรนหรือเสียง
สัญญาณอย่างอื่นและเครื่องหมายแสดงลักษณะของรถฉุกเฉิน ฉบับ 2 ลงวันที่ 28 กรกฎาคม พ.ศ. 2547 ในข้อ
6.1.2 แสงแดงและน้ำเงิน สำหรับรถบริการการแพทย์ฉุกเฉินที่ได้รับการรับรองมาตรฐานจากปลัดกระทรวง
สาธารณสุข และปัจจุบัน ได้มีการแก้ไขปรับปรุงในข้อ 6.1.2 โดย ข้อกำหนดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง กำหนด
เงื่อนไขในการใช้ไฟสัญญาณวับวาบ เสียงสัญญาณไซเรนหรือเสียงสัญญาณอย่างอื่นและเครื่องหมายแสดง
ลักษณะของรถฉุกเฉิน ฉบับที่ 3 ลงวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2553 เป็น 6.1.2 แสงแดงและน้ำเงิน สำหรับ
รถบริการการแพทย์ฉุกเฉินที่ได้รับการรับรองมาตรฐานจากสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

ซึ่งในการขออนุญาตใช้ไฟสัญญาณวันวามและเสียงสัญญาณ ต้องเป็นไปตามประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ขออนุญาตใช้ไฟสัญญาณวันวามและเสียงสัญญาณ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ลงวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ.2553 ดังนี้

ข้อ 6 รถบริการการแพทย์ฉุกเฉิน

6.1 เป็นรถที่ได้รับการรับรองมาตรฐานจากสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ และหนังสือรับรองมาตรฐานยังไม่หมดอายุในวันที่ยื่นเรื่องขออนุญาตตามประกาศฉบับนี้

6.2 การขออนุญาต

ในกรุงเทพมหานคร ให้ยื่นหนังสือร้องขอต่อผู้บังคับการ กองบังคับการตำรวจจราจร ในจังหวัดอื่น ให้ยื่นหนังสือร้องขอต่อผู้บังคับการ ตำรวจภูธรจังหวัด โดยมีหลักฐานดังนี้

6.2.1 คำร้องขออนุญาตติดตั้งไฟสัญญาณวันวามแสงแดงและน้ำเงินที่ผ่านการเห็นชอบของปลัดกระทรวงสาธารณสุขหรือเลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

6.2.2 สำเนาภาพถ่ายใบคู่มือการจดทะเบียนรถ 1 ฉบับ

6.3 ให้ผู้มีอำนาจอนุญาต อนุญาตให้รถบริการการแพทย์ฉุกเฉินใช้ไฟสัญญาณวันวามแสงแดงและน้ำเงินได้เป็นระยะเวลาเท่ากับระยะเวลาที่กำหนดไว้ในหนังสือรับรองมาตรฐานของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

ขั้นตอนการขออนุญาตและเอกสารประกอบการขออนุญาต

ต่างจังหวัด

1. หน่วยงาน ส่วนราชการ นิติบุคคล ที่ประสงค์จะขออนุญาตติดตั้งไฟสัญญาณวันวามและเสียงสัญญาณ กับรถปฏิบัติการฉุกเฉิน ให้ยื่นความจำนงขออนุญาต พร้อมระบุระดับรถปฏิบัติการฉุกเฉินที่จะขอติดตั้งต่อนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด ในจังหวัดที่ตั้งของหน่วยงาน ส่วนราชการ นิติบุคคล พร้อมแนบสำเนาคู่มือจดทะเบียนรถ จำนวน 1 ฉบับ

2. นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด อาจมอบให้โรงพยาบาลประจำจังหวัด โรงพยาบาลชุมชน ตรวจสอบอุปกรณ์ประจำรถ ตามแบบฟอร์ม สพฉ. ALS/สพฉ. ILS/สพฉ. BLS/สพฉ. FR ตามที่หน่วยงาน ส่วนราชการ นิติบุคคลร้องขออนุญาตระบุไว้

3. ผู้อำนวยการโรงพยาบาล ตามข้อ 2 รายงานผลการตรวจสอบอุปกรณ์ประจำรถ ในแบบฟอร์มที่กำหนด ต่อนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด

4. นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด รายงานผลการตรวจสอบรถและอุปกรณ์ประจำรถ ให้เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ พิจารณาให้การรับรอง ตามแบบฟอร์ม หนังสือรับรองรถปฏิบัติการฉุกเฉินในระบบการแพทย์ฉุกเฉิน (สพฉ. CER)

5. เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ พิจารณาผลการตรวจสภาพพร้อมอุปกรณ์ประจำรถ และแจ้งผลการพิจารณารับรองใน หนังสือรับรองรถปฏิบัติการฉุกเฉินในระบบการแพทย์ฉุกเฉิน (สพฉ.CER) (รถของทางราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ เมื่อได้รับอนุญาตแล้วให้ใช้ตลอดไป จนกว่าจะมีการจำหน่ายรถนั้น หรือมีการเปลี่ยนภารกิจของการใช้รถและภารกิจนั้นไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะขออนุญาตให้ใช้ สัญญาณวับวามหรือเสียงสัญญาณได้ สำหรับรถอื่นๆ ให้มีอายุไม่เกินกว่า ๓ ปี นับแต่วันที่ออกหนังสือรับรอง) หรือแจ้งผลการพิจารณาไม่รับรองรถปฏิบัติการฉุกเฉิน ให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดทราบ

6. นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด จะเป็นผู้ออกหนังสือขออนุญาตใช้ไฟสัญญาณวับวามแสงแดงและน้ำเงิน พร้อมแบบ

6.1 หนังสือรับรองรถปฏิบัติการฉุกเฉิน ในระบบการแพทย์ฉุกเฉิน (สพฉ. CER)

6.2 สำเนาภาพถ่ายใบคู่มือการจดทะเบียนรถ ถึง ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด เพื่อพิจารณาเสนอขออนุญาตต่อผู้มีอำนาจต่อไป

6.3 ผู้รับผิดชอบระบบการแพทย์ฉุกเฉินจังหวัด ทำทะเบียนคุมรถที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน ไว้รอรับการตรวจสอบจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (กรณีมีการขอตรวจสอบ) พร้อมสำเนาส่งสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

7. ผู้มีอำนาจอนุญาต จะเป็นผู้ออก หนังสืออนุญาตให้ใช้ไฟสัญญาณวับวาม หรือใช้เสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณอย่างอื่น เพื่อเป็นเอกสารสำคัญสำหรับให้เจ้าพนักงาน ผู้มีหน้าที่ตรวจสอบการใช้สัญญาณ ได้ตรวจสอบความถูกต้อง หน่วยงาน/ส่วนราชการ/นิติบุคคล ที่ได้รับอนุญาตต้องถ่ายสำเนาเอกสาร ติดหน้ากระจกรถตลอดอายุการใช้ไฟสัญญาณหรือเสียงสัญญาณ ตัวอย่างแบบฟอร์มเอกสารประกอบการขออนุญาตติดตั้งสัญญาณไฟวับวามและเสียงสัญญาณ (ตามภาคผนวก ป)

1. แบบ สพฉ. ALS สำหรับรถปฏิบัติการฉุกเฉินระดับสูง
2. แบบ สพฉ. ILS สำหรับรถปฏิบัติการฉุกเฉินระดับกลาง
3. แบบ สพฉ. BLS สำหรับรถปฏิบัติการฉุกเฉินระดับต้น
4. แบบ สพฉ. FR สำหรับรถปฏิบัติการฉุกเฉินเบื้องต้น
5. แบบ สพฉ. CER หนังสือรับรองรถปฏิบัติการฉุกเฉินในระบบการแพทย์ฉุกเฉิน
6. ขออนุญาตใช้ไฟสัญญาณวับวามแสงแดงและน้ำเงิน

เขตกรุงเทพมหานคร อยู่ระหว่างการประสานงาน ขั้นตอนการขออนุญาตกับผู้เกี่ยวข้อง

หลักการใช้ไฟสัญญาณวับวาบ และเสียงสัญญาณ

1. การใช้ไฟสัญญาณวับวาบ เสียงสัญญาณไซเรน พร้อมกัน ให้ใช้กรณีจำเป็นต้องใช้รถเดินทางเพื่อปฏิบัติหน้าที่ เมื่อมีเหตุฉุกเฉินโดยรีบด่วน
2. การใช้ไฟสัญญาณวับวาบ อย่างเดียว ให้ใช้กรณีจำเป็นต้องใช้รถเดินทางเพื่อปฏิบัติหน้าที่โดยเร็ว หรือหยุดปฏิบัติหน้าที่มีเหตุฉุกเฉิน หรือกรณีที่ต้องให้ผู้ใช้ทางทราบและสังเกตเห็นได้ง่าย

การเพิกถอนและการส่งคืนใบอนุญาต

1. ใช้ไฟสัญญาณหรือเสียงสัญญาณ โดยไม่มีเหตุอันสมควร
2. หย่อนความสามารถในอันที่จะขับ
3. เมาสุราหรือของเมาอย่างอื่น ขณะขับขี่
4. กระทำความผิดกฎหมาย อันเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดี
5. ใช้ไฟสัญญาณวับวาบหรือเสียงสัญญาณไม่ตรงตามที่ได้รับอนุญาตหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนด
6. เมื่อเปลี่ยนเจ้าของหรือผู้ครอบครอง เปลี่ยนสภาพรถ วัตถุประสงค์ของการใช้รถ ถูกเพิกถอน ให้ถอดไฟสัญญาณ เสียงสัญญาณทันที และส่งหนังสืออนุญาตคืนภายใน 7 วัน

ประโยชน์ของผู้ขับขี่รถที่ติดตั้งไฟสัญญาณวับวาบและเสียงสัญญาณ ตาม พสบ.จราจร 2522

มาตรา 75 ในขณะที่ผู้ขับขี่ขับรถฉุกเฉินไปปฏิบัติหน้าที่ ผู้ขับขี่มีสิทธิดังนี้

- (1) ใช้ไฟสัญญาณแสงวับวาบ ใช้เสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณอย่างอื่นตามที่อธิบดีกำหนดไว้
- (2) หยุดรถหรือจอดรถ ณ ที่ห้ามจอด
- (3) ขับรถเกินอัตราความเร็วที่กำหนดไว้
- (4) ขับรถผ่านสัญญาณจราจรหรือเครื่องหมายจราจรใดๆ ที่ให้รถหยุด แต่ต้องลดความเร็วของรถให้ช้าลงตามสมควร
- (5) ไม่ต้องปฏิบัติตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือข้อบังคับการจราจรเกี่ยวกับช่องเดินรถ ทิศทางของการขับรถหรือการเลี้ยวรถที่กำหนดไว้

ในการปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ผู้ขับขี่ต้องให้ความระมัดระวังตามควรแก่กรณี

/มาตรา....

มาตรา 76 เมื่อคนเดินเท้า ผู้ขับขี่ หรือผู้ขี่หรือควบคุมสัตว์เห็นรถฉุกเฉินในขณะปฏิบัติหน้าที่ใช้ไฟสัญญาณแสงสว่างวาบ หรือได้ยินเสียงสัญญาณไซเรนหรือเสียงสัญญาณอย่างอื่นตามที่อธิบดีกำหนดไว้ คนเดินเท้า ผู้ขับขี่ หรือผู้ขี่หรือควบคุมสัตว์ต้องให้รถฉุกเฉินผ่านไปก่อนโดยปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(1) สำหรับคนเดินเท้าต้องหยุดและหลบให้ชิดขอบทาง หรือขึ้นไปบนทางเขตปลอดภัย หรือไหล่ทางที่ใกล้ที่สุด

(2) สำหรับผู้ขับขี่ต้องหยุดรถหรือจอดรถให้อยู่ชิดขอบทางด้านซ้าย หรือในกรณีที่มีช่องเดินรถประจำทางอยู่ทางด้านซ้ายสุดของทางเดินรถ ต้องหยุดรถหรือจอดรถให้อยู่ชิดช่องเดินรถประจำทาง แต่ห้ามหยุดรถหรือจอดรถในทางร่วมทางแยก

(3) สำหรับผู้ขี่หรือควบคุมสัตว์ต้องบังคับสัตว์ให้หยุดชิดทาง แต่ห้ามหยุดในทางร่วมทางแยก

ในการปฏิบัติตาม (2) และ (3) ผู้ขับขี่และผู้ขี่หรือควบคุมสัตว์ต้องรีบกระทำโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะกระทำได้และต้องใช้ความระมัดระวังตามควรแก่กรณี

มาตรา 148 ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 76 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

บทที่ ๔ การดำเนินงานและการบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินของเทศบาลตำบลโนนสมบูรณ์

๔.๑ แนวทางขั้นตอนการจัดตั้งชุดปฏิบัติการฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เทศบาลตำบลโนนสมบูรณ์ได้เล็งเห็นความสำคัญของการจัดระบบการแพทย์ฉุกเฉินในพื้นที่ที่สามารถจะช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่ให้เข้าถึงบริการด้านการแพทย์และการสาธารณสุขขั้นพื้นฐานได้ในทุกกลุ่มเป้าหมายและเห็นว่าการเจ็บป่วยทุกระดับความรุนแรงของประชาชน เป็นบทบาทหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ต้องให้การช่วยเหลือ ควรดำเนินการจัดตั้งชุดปฏิบัติการฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

๑. ศึกษาปัญหาความเดือดร้อน ความต้องการของประชาชนในพื้นที่ที่ได้รับผิดชอบแนวทางการแก้ไขปัญหา และจัดทำโครงการแสดงสาระสำคัญของงานที่ต้องปฏิบัติ เพื่อเตรียมบรรจุเข้าเป็นแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒. กำหนดให้การจัดระบบการแพทย์ฉุกเฉินบรรจุอยู่ในแผนพัฒนาสามปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓. จัดทำ โครงการจัดตั้งหน่วยปฏิบัติการการแพทย์ฉุกเฉิน เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการด้านการแพทย์และการสาธารณสุขขั้นพื้นฐาน

๔. จัดทำ "รายละเอียดงบประมาณรายจ่ายประจำปี" เพื่อเสนอเป็นข้อบัญญัติ หรือเทศบัญญัติ

๕. ดำเนินการให้มีโครงสร้างการบริหาร หน่วยปฏิบัติการการแพทย์ฉุกเฉิน ชุดปฏิบัติการฉุกเฉิน เพื่อเป็นการจัดลำดับขั้นของการบริหารจัดการ

๖. พิจารณาคัดเลือกบุคคลที่มีความเสียสละและเต็มใจเข้ารับการอบรมหลักสูตรผู้ปฏิบัติการฉุกเฉินเบื้องต้น (FR)

๗. ส่งบุคลากรที่ผ่านการคัดเลือกเพื่อเข้าอบรมหลักสูตรผู้ปฏิบัติการฉุกเฉินเบื้องต้น (FR) และขึ้นทะเบียนในระบบการแพทย์ฉุกเฉิน ณ สำนักงานระบบการแพทย์ฉุกเฉินจังหวัด (สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด

๘. สนับสนุนให้ผู้ผ่านการอบรมหลักสูตรผู้ปฏิบัติการฉุกเฉินเบื้องต้น (FR) และขึ้นทะเบียนชุดปฏิบัติการฉุกเฉินในระบบการแพทย์ฉุกเฉินสามารถปฏิบัติงานออกช่วยเหลือผู้ป่วยฉุกเฉินหรือผู้ประสบอุบัติเหตุเมื่อได้รับแจ้งจากศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการจังหวัด มีสิทธิได้รับค่าตอบแทนค่าจ้าง ตามที่กระทรวงการคลังหรือกระทรวงมหาดไทย หรือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนด

๙. จัดหารถปฏิบัติการฉุกเฉิน พร้อมอุปกรณ์ให้ได้มาตรฐานของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ หรือรถปฏิบัติการฉุกเฉิน ที่มีหลังคาคลุมกันแดดกันฝน และอุปกรณ์ช่วยเหลือและเคลื่อนย้ายผู้ป่วยเป็นอุปกรณ์ขั้นพื้นฐานสำหรับการพัฒนาระยะแรก

๑๐. จัดหาระบบสื่อสาร ที่สามารถติดต่อกับศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการจังหวัด และเป็นช่องทางให้ผู้ป่วยสามารถติดต่อเพื่อขอรับการช่วยเหลือได้

๑๑. ผู้ได้รับมอบหมายหรือหัวหน้าหน่วยปฏิบัติการการแพทย์ฉุกเฉิน เสนอคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการในระบบการแพทย์ฉุกเฉิน เพื่อเป็นหลักฐานสำคัญประกอบการปฏิบัติงาน แก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต เพื่อประกอบการจ้าง เบิกจ่ายค่าตอบแทน

๑๒. หน่วยปฏิบัติการการแพทย์ฉุกเฉิน จัดตารางเวรปฏิบัติงานของชุดปฏิบัติการฉุกเฉิน

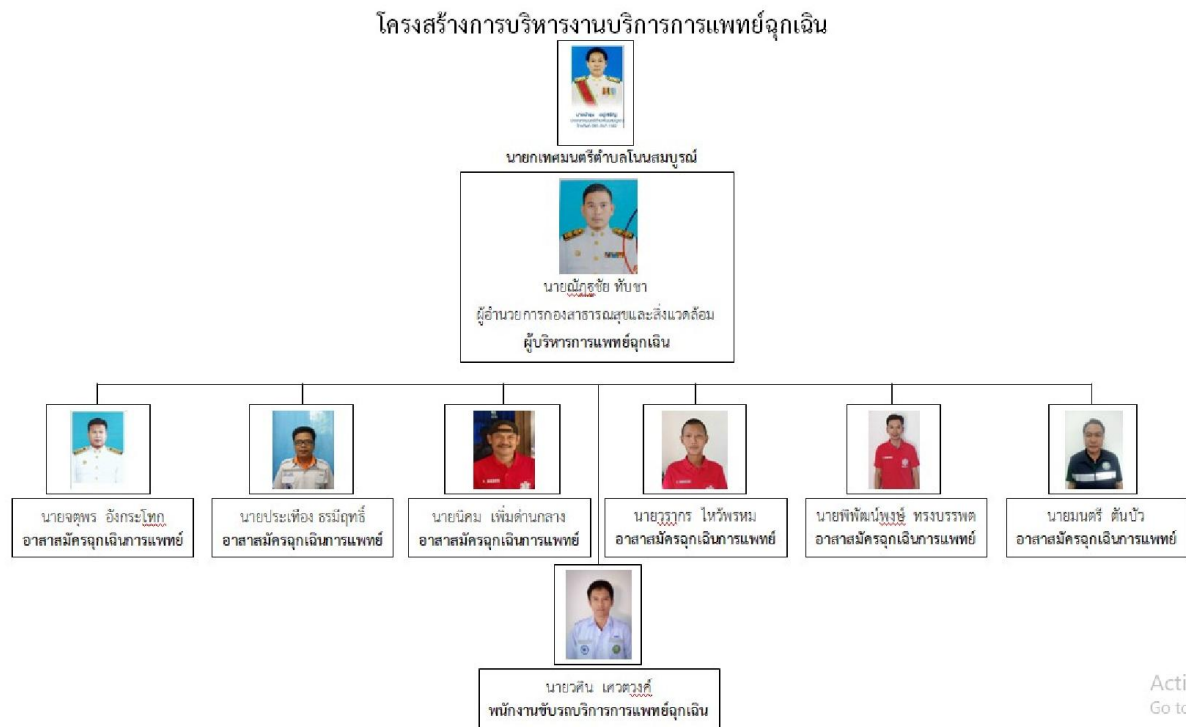
๑๓. แจ้งข้อบัญญัติ เลขบัญญัติธนาคาร โดยสำเนาหน้าบัญชีให้สำนักงานระบบการแพทย์ฉุกเฉินจังหวัดทราบหลังจากขึ้นทะเบียนชุดปฏิบัติการแล้ว เพื่อรับเงินค้ำชดเชยปฏิบัติการฉุกเฉินในการออกให้บริการผู้ป่วยฉุกเฉินหรือผู้ประสบอุบัติเหตุ โดยเงินที่ได้รับต้องเข้าเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมวด "รายได้เบ็ดเตล็ด"

๑๔. ผู้ได้รับมอบหมายหรือหน่วยปฏิบัติการการแพทย์ฉุกเฉินหรือชุดปฏิบัติการฉุกเฉิน ศึกษาแนวทางการปฏิบัติงาน กฎระเบียบ คู่มือการเบิกจ่าย โดยปฏิบัติตามข้อกำหนดของกระทรวงมหาดไทยหรือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น หรือสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ หรือหน่วยงานของทางราชการอื่นใดที่จะแจ้งแนวทางปฏิบัติให้ทราบ ถือปฏิบัติในภายหลัง

๑๕. มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของชุดปฏิบัติการ เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาระบบการแพทย์ฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑๖. ผู้บริหาร หรือผู้ได้รับมอบหมาย เมื่อได้รับการเชิญร่วมประชุม ควรเข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินจังหวัด หรือคณะกรรมการระบบการแพทย์ฉุกเฉินจังหวัดหรืออำเภอ ทุกครั้งเพื่อเสนอความคิดเห็น รวมทั้งเข้าร่วมรับรู้กิจกรรมต่างๆ ที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อประโยชน์ของประชาชนในพื้นที่

๔.๒ การจัดโครงสร้างและการบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินของเทศบาลตำบลโนนสมบูรณ์

๔.๓ การขึ้นทะเบียนชุดปฏิบัติการฉุกเฉิน

เทศบาลตำบลโนนสมบูรณ์ได้ขึ้นทะเบียนชุดปฏิบัติการฉุกเฉินกับสำนักงานระบบการแพทย์ฉุกเฉินจังหวัดนครราชสีมา สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ซึ่งมีขั้นตอนการขึ้นทะเบียนชุดปฏิบัติการฉุกเฉินดังนี้

- ๑) มีบุคลากรที่ผ่านการอบรมหรือศึกษาตามสถาบันการศึกษา ที่ได้รับการรับรองจากสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ และขึ้นทะเบียนเป็นผู้ปฏิบัติการ ตามมาตรฐาน
- ๒) มีรถปฏิบัติการฉุกเฉินและอุปกรณ์ ตามมาตรฐาน
- ๓) ขึ้นทะเบียนชุดปฏิบัติการฉุกเฉินกับสำนักระบบการแพทย์ฉุกเฉินจังหวัด โดยมีหนังสือแสดงความจำนงขอขึ้นทะเบียนชุดปฏิบัติการฉุกเฉิน สำเนาทะเบียนรถ และเอกสารประกอบการขออนุญาตใช้ไฟสัญญาณวับวาวและเสียงสัญญาณ
- ๔) สำนักระบบการแพทย์ฉุกเฉินจังหวัด ดำเนินการตรวจสอบคุณสมบัติชุดปฏิบัติการ (ผู้ปฏิบัติการรถปฏิบัติการฉุกเฉิน และอุปกรณ์ เมื่อพิจารณาแล้วถูกต้องตามมาตรฐาน จะดำเนินการรับรองมาตรฐานรถปฏิบัติการฉุกเฉินเพื่อขอใช้ไฟสัญญาณวับวาวและเสียงสัญญาณยื่นต่อผู้บังคับการกองบังคับการตำรวจจราจรจังหวัด ต่อไป
- ๕) เมื่อได้รับอนุญาตให้ใช้ไฟวับวาวและเสียงสัญญาณไซเรนเรียบร้อยแล้ว และมีคุณสมบัติครบตามมาตรฐาน สำนักระบบการแพทย์ฉุกเฉินจังหวัด จะออกรหัสชุดปฏิบัติการ พร้อมมอบตราสัญลักษณ์ในการอนุญาตเป็นรถปฏิบัติการฉุกเฉิน และจัดแบ่งพื้นที่ให้บริการ (Zoning) ให้แก่ชุดปฏิบัติการ ตามแนวทางที่สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินกำหนดหรือความเหมาะสมของพื้นที่ อาจใช้โดยแบ่งพื้นที่ตามมติที่ประชุมคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินจังหวัดหรือคณะทำงานการแพทย์ฉุกเฉินจังหวัด
- ๖) เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว ชุดปฏิบัติการฉุกเฉิน ต้องดำเนินการให้บริการประชาชน โดยกำหนดให้หน่วยปฏิบัติการ

/แบบฟอร์ม

แบบฟอร์มแสดงข้อมูล สำหรับการขออนุมัติเป็นหน่วยปฏิบัติการแพทย์ระดับพื้นฐาน

ชื่อหน่วยปฏิบัติการ.....เทศบาลตำบลโนนสมบูรณ์ ต.โนนสมบูรณ์ อ.เสิงสาง จ.นครราชสีมา.

(ใช้ประกอบการยื่นขออนุมัติเป็นหน่วยปฏิบัติการ)

ลำดับ	ชื่อ สกุล	คุณวุฒิ	ประกาศนียบัตร หมดอายุเมื่อ	ประสบการณ์ EMS (ปี)	ขึ้นทะเบียน กับหน่วยฯนี้ เมื่อ (ระบุ ว/ด/ป)	จำนวนครั้ง การออกเหตุ ในปีที่ผ่านมา เฉลี่ยต่อ เดือน	ตำแหน่งในหน่วยฯ					การผ่าน การอบรม ในหลักสูตร ที่เกี่ยวข้อง กับตำแหน่ง
							ผู้บริหาร ฯ	หัวหน้า ชุด	ผช. หัวหน้า ชุด	พชร	บุคลากร สนับสนุน	
1	นายณัฐชัย ทับชา	พลพ		15 ปี	1 มค54	2 ครั้ง	✓	✓				ผ่าน หลักสูตร บริหารฯ (พ.ศ. 2565) *อยู่ ระหว่างการ อบรมฯ
2	นายจตุพร อังกระโทก	อฉพ	21 ส.ค. 66	10 ปี	22 ส.ค. 64	4 ครั้ง		✓				
3	นายประเทือง ธรรมิฤทธิ์	อฉพ	21 ส.ค. 66	12 ปี	1 มค54	8 ครั้ง			✓			✓
4	นายนิคม เพ็ญปานกลาง	อฉพ	21 ส.ค. 66	8 ปี	22 ส.ค. 64	15 ครั้ง			✓			✓
5	นายวรกร ไหว้พรหม	อฉพ	21 ส.ค. 66	4 ปี	22 ส.ค. 64	15 ครั้ง			✓			✓
6	นายพิพัฒน์พงษ์ ทรงบรรพต	อฉพ	21 ส.ค. 66	6 ปี	22 ส.ค. 64	15 ครั้ง			✓		✓	✓
7	นายมนตรี ต้นบัว	อฉพ	21 ส.ค. 66	4 ปี	22 ส.ค. 64	15 ครั้ง			✓		✓	✓
8	นายวศิน เสวตวงษ์	อฉพ		4 ปี		15 ครั้ง			✓	✓		✓ ผ่าน หลักสูตร พชร. (พ.ศ. 2565)

๔.๔ คำตอบแทนและสวัสดิการ

คำตอบแทน

คำตอบแทนผู้ปฏิบัติการฉุกเฉินระบบการแพทย์ฉุกเฉินในปัจจุบันยังไม่มีรายละเอียดกำหนดไว้อย่างชัดเจนเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยึดปฏิบัติ เมื่อพิจารณาถึงพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2551 มาตรา 11 (7) กำหนดให้คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินมีอำนาจหน้าที่ ออกข้อบังคับเกี่ยวกับการให้เริ่มเชิดชูเกียรติ เพื่อมอบให้แก่บุคคลผู้สนับสนุนกิจการด้านการแพทย์ฉุกเฉิน เท่านั้น

การพิจารณาประโยชน์ตอบแทนด้านการเงินให้กับผู้ปฏิบัติการในระบบการแพทย์ฉุกเฉินจึงได้อ้างอิง

1. การเบิกจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ ของกระทรวงมหาดไทย
2. การตั้งงบประมาณและการเบิกจ่ายคำตอบแทนและค่าวัสดุเครื่องแต่งกายของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน กรณีผู้ปฏิบัติการฉุกเฉินเป็นอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) (ภาคผนวก ก)
3. การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
4. การจ่ายเงินคำตอบแทนเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานให้หน่วยบริการในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามประกาศ คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด คณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล และคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การจ่ายเงินคำตอบแทนเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานให้หน่วยบริการในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2552 (ภาคผนวก ข)ให้นำข้อบังคับกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยการจ่ายเงินคำตอบแทนเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานให้กับหน่วยบริการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. 2544 มาบังคับใช้โดยอนุโลม

สวัสดิการด้านสิทธิการรักษาพยาบาล เหตุุผลภาพ และการเสียชีวิตของผู้ปฏิบัติการในระบบการแพทย์ฉุกเฉิน

ให้พิจารณาตามพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. 2543 ที่บัญญัติไว้ว่า

มาตรา 5 ผู้ใดถูกประทุษร้ายหรือได้รับอันตรายถึงสูญเสียชีวิต หรือสมรรถภาพในการทำงานของอวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่งไป หรือทุพพลภาพหรือป่วยเจ็บจนไม่สามารถใช้กำลังกายหรือความคิดประกอบอาชีพได้ตามปกติเพราะผู้นั้นได้กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (1) ช่วยเหลือราชการ
- (2) ปฏิบัติงานของชาติตามที่ได้รับมอบหมายจากทางราชการ
- (3) ปฏิบัติการตามหน้าที่หรือช่วยเหลือบุคคลอื่นตามหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด หรือ
- (4) ปฏิบัติการตามหน้าที่มนุษยธรรม ซึ่งพลเมืองดีพึงปฏิบัติในเมื่อการปฏิบัติการณ์นั้นไม่ขัดกับคำสั่งโดยชอบของเจ้าพนักงาน

ในกรณีตามวรรคหนึ่งให้ถือว่าผู้นั้นเป็นผู้ประสบภัยและให้ได้รับเงินชดเชย เว้นแต่การถูกประทุษร้ายหรือการได้รับอันตรายหรือการเจ็บป่วยเกิดขึ้นจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง หรือจากความผิดพลาดของตนเอง

/มาตรา๖...

มาตรา 6 ในกรณีที่ผู้ประสบภัยถึงแก่ความตายเพราะเหตุได้กระทำการตามมาตรา 5 ให้จ่ายเงินชดเชยแก่ทายาทตามหลักเกณฑ์การจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่ถึงแก่ความตายโดยอนุโลม

มาตรา 7 ในกรณีที่ผู้ประสบภัยถึงแก่ความตายเพราะเหตุได้กระทำการตามมาตรา 5 ให้จ่ายเงินช่วยเหลือค่าจัดการศพแก่ทายาทซึ่งจัดการศพหรือผู้จัดการศพของผู้ประสบภัยตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไขและอัตราที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา 8 ในกรณีที่ผู้ประสบภัยตามมาตรา 5 ต้องพิการทุพพลภาพขนาดหนักจนเป็นอุปสรรคสำคัญยิ่งในการประกอบอาชีพหรือในการดำรงชีพ ให้ได้รับเงินดำรงชีพด้วยลักษณะของความพิการทุพพลภาพขนาดหนักจนเป็นอุปสรรคสำคัญยิ่งในการประกอบอาชีพหรือในการดำรงชีพตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 9 ผู้ประสบภัยมีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลจากรัฐตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไขและอัตราที่กระทรวงการคลังกำหนด ทั้งนี้ ไม่ว่าผู้ประสบภัยจะมีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์หรือไม่ก็ตาม

ในกรณีที่ผู้ประสบภัยผู้ใดได้รับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลจากหน่วยงานอื่นของรัฐหรือบุคคลในครอบครัวของผู้นั้นได้รับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลสำหรับผู้นั้นจากหน่วยงานอื่นของรัฐแล้ว ผู้นั้นไม่มีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลที่ได้รับนั้นต่ำกว่าค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลที่มีสิทธิได้รับตามพระราชบัญญัตินี้ก็ให้มีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลเฉพาะส่วนที่ขาดอยู่

มาตรา 10 ในกรณีที่ผู้ประสบภัยมีสิทธิได้รับเงินทำขวัญตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทำขวัญข้าราชการและลูกจ้าง หรือมีสิทธิได้รับเงินอื่นใดที่ทางราชการจ่ายให้ตามกฎหมายหรือระเบียบอื่นในลักษณะเดียวกันด้วย ถ้าผู้นั้นได้รับเงินทำขวัญหรือเงินอื่นใดสำหรับเหตุการณ์เดียวกันไปแล้ว ให้ผู้นั้นเป็นอันหมดสิทธิที่จะได้รับเงินชดเชยตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่การได้รับเงินทำขวัญ หรือเงินอื่นใดที่ได้รับนั้นมีจำนวนต่ำกว่าเงินชดเชยที่มีสิทธิจะได้รับตามพระราชบัญญัตินี้ก็ให้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยเฉพาะส่วนที่ขาดอยู่

มาตรา 11 ในกรณีที่ผู้ประสบภัยมีสิทธิได้รับเงินเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องในการรบหรือมีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือมีสิทธิได้รับเงินอื่นใดที่ทางราชการจ่ายให้ตามกฎหมายหรือระเบียบอื่นในลักษณะเดียวกันด้วย ถ้าผู้นั้นได้รับเงินเลี้ยงชีพบำนาญพิเศษ หรือเงินอื่นใดที่ทางราชการจ่ายให้สำหรับเหตุการณ์เดียวกันไปแล้ว ให้ผู้นั้นเป็นอันหมดสิทธิที่จะได้รับเงินดำรงชีพตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่การได้รับเงินเลี้ยงชีพ บำนาญพิเศษหรือเงินอื่นใดที่ได้รับนั้นมีจำนวนต่ำกว่าเงินดำรงชีพที่มีสิทธิจะได้รับตามพระราชบัญญัตินี้ก็ให้มีสิทธิได้รับเงินดำรงชีพเฉพาะส่วนที่ขาดอยู่

มาตรา 12 การขอรับเงินสงเคราะห์ต้องกระทำภายในระยะเวลาสองปีนับแต่วันที่ผู้ที่มีสิทธิได้ทราบถึงสิทธิของตน การยื่นคำขอรับเงินสงเคราะห์และแบบคำขอรับเงินสงเคราะห์ ให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด

/จากพระราชบัญญัติ.....

จากพระราชบัญญัติดังกล่าว พบว่าผู้ปฏิบัติการฉุกเฉิน ที่ได้ขึ้นทะเบียนและปฏิบัติตามคำสั่งของศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการจังหวัด ย่อมมีสิทธิได้รับสวัสดิการตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ ทั้งนี้ ต้องปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการขอรับเงิน การพิจารณา และการขยายระยะเวลาในการรับเงินสงเคราะห์ เนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ.๒๕๕๓

สวัสดิการด้านการแต่งกาย สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ได้กำหนดมาตรฐานด้านการแต่งกายของผู้ปฏิบัติการฉุกเฉิน เพื่อให้ถือปฏิบัติเป็นหนึ่งเดียวกันในภาพรวมประเทศ พบว่าผู้ปฏิบัติการฉุกเฉินส่วนใหญ่ที่ประจำชุดปฏิบัติการฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้มีรายได้น้อย แต่มีจิตอาสาที่ต้องการช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่

ดังนั้น การสนับสนุนเครื่องแบบให้ผู้ปฏิบัติการในชุดปฏิบัติการของเทศบาลตำบลโนนสมบูรณ์ ได้ตั้งงบประมาณและการเบิกจ่ายเป็นค่าวัสดุเครื่องแต่งกายของผู้ปฏิบัติการฉุกเฉิน เพื่อให้มีมาตรฐานการแต่งกายแบบเดียวกัน

สวัสดิการด้านการประกันชีวิต

สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ พบว่าสถานการณ์ของประเทศไทยและสถานการณ์ของโลก ได้มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก เช่น การเกิดอุบัติเหตุ พบได้บ่อยขึ้นและมีความรุนแรงมากขึ้น ทั้งที่มีสาเหตุจากมนุษย์สร้างขึ้นและจากภัยธรรมชาติ เช่น ไข้ ติ๊กถล่ม สารเคมีรั่ว น้ำท่วม แผ่นดินไหว สึนามิ วิกฤตการณ์ทางการเมือง แต่ละเหตุการณ์มักก่อให้เกิดความสูญเสียอย่างมหาศาล เมื่อเกิดเหตุดังกล่าว เครือข่ายกู้ชีพกู้ภัย มักจะเป็นบุคลากรกลุ่มแรกที่เข้าไปยังจุดเกิดเหตุ และต้องปฏิบัติการต่อเนื่องจนสถานการณ์คลี่คลาย

ที่สำคัญก็คือบุคลากรกลุ่มนี้มีน้อยและมีอยู่ก็มีภาระงานมาก ขณะที่ปัจจุบันงบประมาณที่ได้รับกลับลดลงส่งผลให้บุคลากรขาดกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติต้องแก้ไขปัญหาด้วยการสร้างขวัญและกำลังใจให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่ทั้งในรูปแบบที่เป็นตัวเงินและที่มีใช้ตัวเงิน และการจรรีกรักษาบุคลากรให้คงอยู่ช่วยเหลือสังคมให้อยู่ยาวนานที่สุด

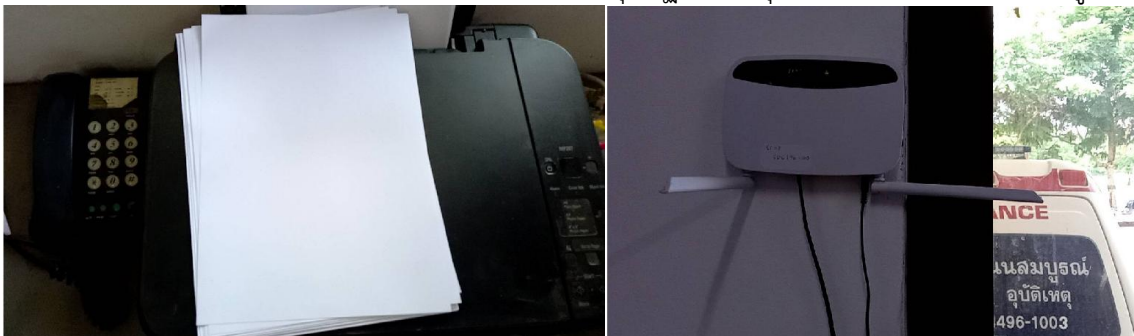
สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ได้จัดทำโครงการประกันภัยอุบัติเหตุกลุ่มแก่ผู้ปฏิบัติการในระบบการแพทย์ฉุกเฉินโดยสมัครใจ ให้กับบุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในทุกระดับทั่วประเทศ ที่ขึ้นทะเบียนระบบการแพทย์ฉุกเฉิน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ความมั่นใจต่อผู้ปฏิบัติงานในระบบการแพทย์ฉุกเฉิน สร้างความอุ่นใจให้กับครอบครัวของผู้ปฏิบัติงานในระบบการแพทย์ฉุกเฉิน และบรรเทาความเดือดร้อนเบื้องต้น เป็นการประกันชีวิตกรณีอุบัติเหตุ แบบผู้ปฏิบัติงานร่วมจ่าย ทุนประกันและการจ่ายเบี้ยประกัน เงื่อนไขเป็นไปตามที่สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ตกลงกับบริษัทประกันภัยในแต่ละปี

๔.๕ การติดต่อสื่อสาร

๑) การสื่อสารและสั่งการ

ชุดปฏิบัติการฉุกเฉินองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถติดต่อสื่อสารกับศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการจังหวัด ทางหมายเลข ๑๖๖๙ ได้ตามช่องทางดังนี้

(๑) โทรศัพท์ประจำที่ตั้งประจำชุดปฏิบัติการฉุกเฉินเทศบาลตำบลโนนสมบูรณ์

/(๒) โทรศัพท์เคลื่อนที่...

(๒) โทรศัพท์เคลื่อนที่ประจำตัวของผู้ให้บริการและของหน่วยปฏิบัติการเทศบาล

ตำบลโนนสมบูรณ์

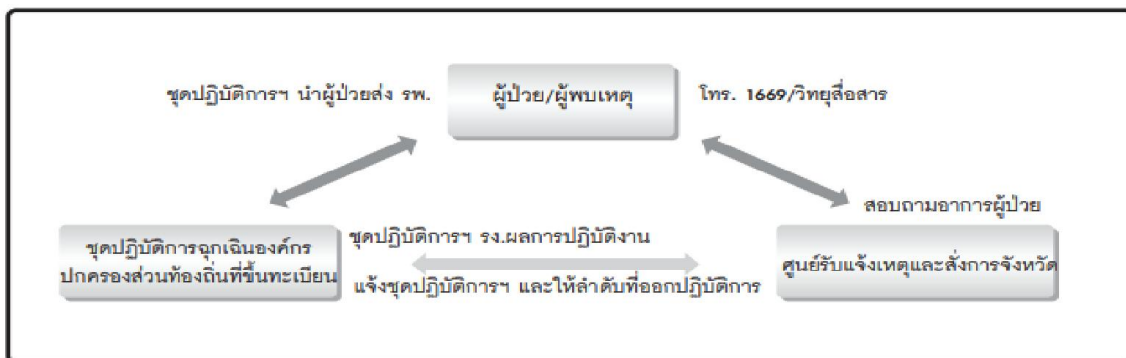

(๓) วิทยุสื่อสาร คลื่นความถี่ ๑๕๕.๗๗๕MHz ,๑๖๒.๕๕๐MHz

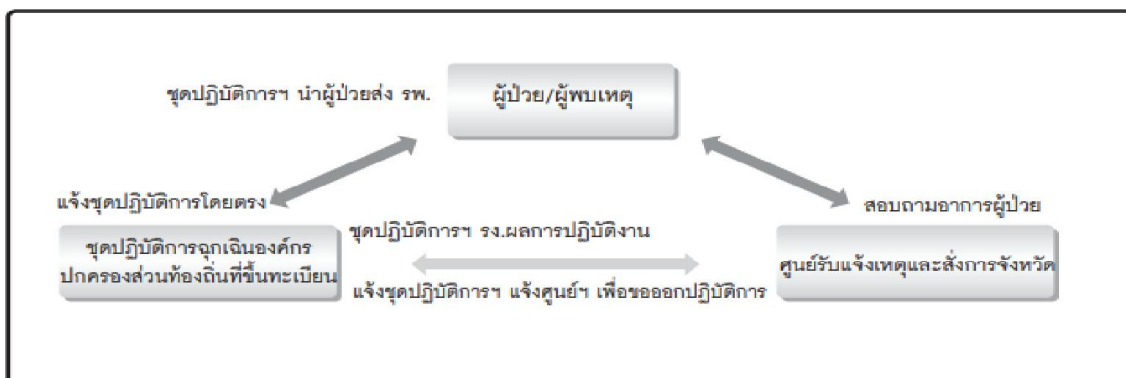

2) แผนภูมิการสั่งการของศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการจังหวัด

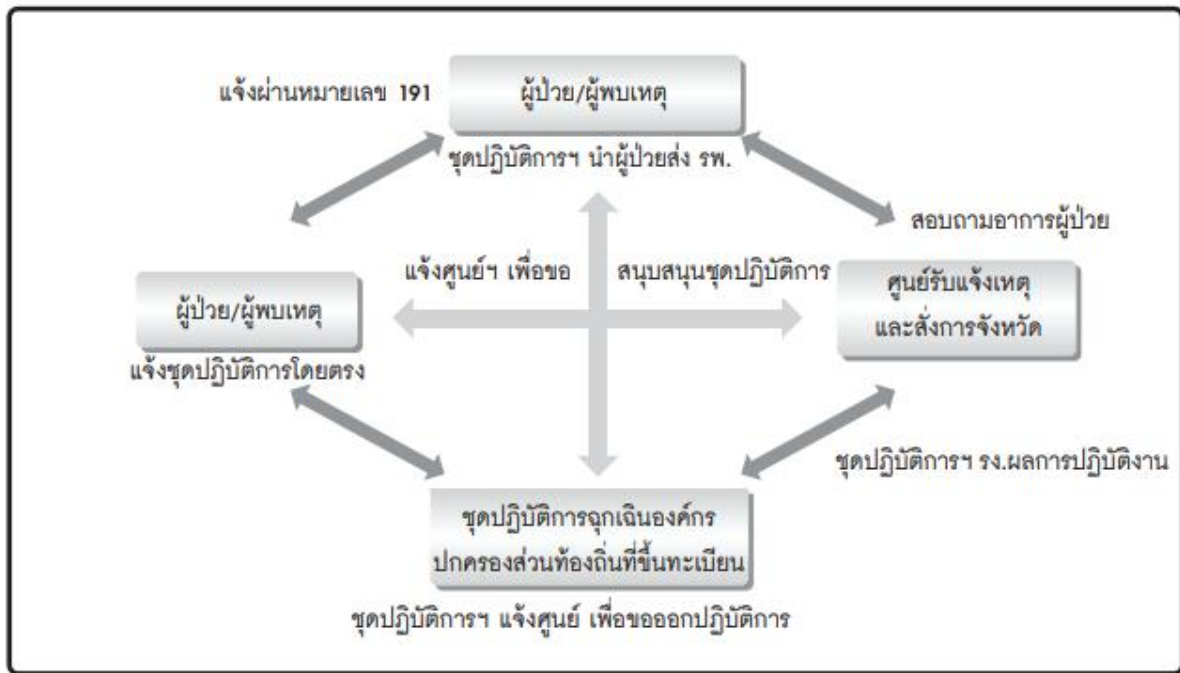
2.1. ผู้ป่วย/ผู้พบเหตุ แจ้งทางโทรศัพท์ 1669/วิทยุสื่อสาร มาที่ศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการจังหวัด

2.2 กรณีผู้ป่วย/ผู้พบเหตุแจ้งชุดปฏิบัติการฉุกเฉินโดยตรง

2.3 กรณีผู้ป่วย/ผู้พบเหตุ แจ้งสถานีตำรวจ (191) โดยตรง

ชุดปฏิบัติการฉุกเฉิน ต้องรายงานศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการ ภายใน 1 ชม. หลังจากออกปฏิบัติงาน

๔.๖ การเบิกค่าชดเชยปฏิบัติการฉุกเฉิน

หน่วยปฏิบัติการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตัดยอดการให้บริการทุกสิ้นเดือน แล้วส่งแบบบันทึกการปฏิบัติงานไปยังสำนักงานระบบการแพทย์ฉุกเฉินจังหวัด (สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด) หรือสำนักงานการแพทย์กรุงเทพมหานครหรือหน่วยปฏิบัติการที่สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติกำหนด เพื่อให้หน่วยงาน ดังกล่าวดำเนินงานรายงานข้อมูลผู้ป่วยของชุดปฏิบัติการผ่านโปรแกรม ของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ให้แล้วเสร็จภายใน ๑ เดือนหลังจากวันที่หน่วยปฏิบัติการตัดยอดการให้บริการ เพื่อเบิกจ่ายค่าชดเชยปฏิบัติการฉุกเฉินให้ชุดปฏิบัติการฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๔.๗ การประชาสัมพันธ์ระบบการแพทย์ฉุกเฉิน

การประชาสัมพันธ์ นับว่ามีส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดระบบการแพทย์ก่อนถึงโรงพยาบาลของตำบลโนนสมบูรณ์ ดังนั้น เทศบาลตำบลโนนสมบูรณ์จึงได้มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับทราบว่ามีการจัดบริการการแพทย์ฉุกเฉินแล้ว และสามารถเรียกใช้บริการได้เมื่อบาดเจ็บหรือป่วยฉุกเฉินได้ คือการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุ หรือเจ็บป่วยฉุกเฉิน สามารถเรียกใช้บริการได้ และการโทรแจ้งเหตุทางโทรศัพท์หมายเลข ๑๖๖๙ เพื่อเป็นบริการพื้นฐานให้ประชาชนทุกคนเรียกใช้บริการการแพทย์ฉุกเฉิน ซึ่งเทศบาลตำบลโนนสมบูรณ์ ได้ประชาสัมพันธ์หลายช่องทาง ดังนี้ ป้ายริมทางถนนสายหลักและสายรอง ป้ายประชาสัมพันธ์หอกระจายข่าวเสียงตามสาย เป็นต้น รวมทั้งการประชาสัมพันธ์ เพื่อการพัฒนาระบบการแพทย์ฉุกเฉิน ด้านอื่นๆ ด้วย

ทพช.ศูนย์เทศบาลตำบลโนนสมบูรณ์ อำเภอสว่าง

*ลักษณะอาการที่โทร.1669

- เป็นไข้ตัวร้อน หนาวสั่น และมีอาการชักเกร็งด้วย
- ชักเกร็ง ชักกระตุก
- ปวดศีรษะมาก มีอาการตาพร่ามัว
- ปวดท้องรุนแรง อุจจาระร่วงรุนแรง
- เจ็บหน้าอก หายใจหอบเหนื่อย หายใจไม่สะดวก หายใจลำบาก
- หมดสติ ช็อค ซึมสับสนสับสน
- เจ็บท้องคลอດ คลอດฉุกเฉิน
- ตกเลือด เลือดออกทางช่องคลอด
- ได้รับสารพิษ ยาพิษ หรือพิษจากสัตว์มีพิษ
- ผู้บาดเจ็บจากอุบัติเหตุจราจร
- อุบัติเหตุอื่นๆ เช่น ตกจากที่สูง หกล้ม ของมีคม บาด ถูกทำร้ายร่างกาย
- มีบาดแผลใหญ่ ลึก หรือมีอาการแพ้อย่างรุนแรงจากการถูกสัตว์กัดต่อย
- ไฟฟ้าช็อต ไฟไหม้ น้ำร้อนลวก
- มีสิ่งแปลกปลอมอุดกั้นทางเดินหายใจ

กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
เทศบาลตำบลโนนสมบูรณ์ อำเภอสว่าง จังหวัดขอนแก่น

๑๑๑ สำนักงานเทศบาลตำบลโนนสมบูรณ์ ถนนพิทักษ์เกษียณ
ตำบลโนนสมบูรณ์ อำเภอสว่าง จังหวัดขอนแก่น ๖๐๖๐๐

๐๔๔-๙๖๑-๐๐๓ (ตลอด ๒๔ ชั่วโมง)

*การช่วยเหลือผู้ป่วยฉุกเฉินผ่าน 1669

1พบเหตุ โทร.1669

2ศูนย์สั่งการประสานเครือข่ายให้ความช่วยเหลือ

3เครือข่ายปฏิบัติการ

นำผู้ป่วยส่งโรงพยาบาล

*ข้อปฏิบัติที่ควรแจ้งเพิ่มเติม

- บอกอาการบาดเจ็บ และจำนวนผู้ป่วย
- แจ้งสถานที่และเส้นทาง
- แจ้งหมายเลขโทรศัพท์ของท่าน (เพื่อความสะดวกและรวดเร็วในการประสานให้ความช่วยเหลือผู้ป่วย)

*ข้อปฏิบัติที่ควรแจ้งเพิ่มเติม

- บอกอาการบาดเจ็บ และจำนวนผู้ป่วย
- แจ้งสถานที่และเส้นทาง
- แจ้งหมายเลขโทรศัพท์ของท่าน (เพื่อความสะดวกและรวดเร็วในการประสานให้ความช่วยเหลือผู้ป่วย)

เจ็บป่วยฉุกเฉิน โทร 1669

โทรฟรีตลอด 24 ชั่วโมง

หรือติดต่อสายตรง

044-961-003

มีเจ้าหน้าที่รับบริการตลอด 24 ชั่วโมง

ผู้จัดทำ

นายณัฐชัย ทับชา ตำแหน่ง ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
สังกัด กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลตำบลโนนสมบูรณ์
จัดทำ ณ วันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๖